

مراقبال بمي

الوان حمر ونعت كوجرانواله (پاكتان)

111324

نام كتاب : نورى رشال

لكهارى : محمدا قبال نجمى ·

جيها پن ور با : ۲۸۰ اه

سنترى : اكېزار

ہریہ : جہوبے

حیماین والے: ایوان حمد و نعت

. ٨٨_ بي نسيطلايث ڻاؤن گوجرانواله

نون : ۲۵۱۲۰۳<u>-۵۵۰</u>

ورتار بے کتاب سرائے۔الحمد مارکیٹ غزنی سٹریٹ۔اردوبازار کا مور فون۔۸۳۱۸ نعت سرکز۔المدینہ دارالا شاعت کیوسف مارکیٹ غزنی سٹریٹ ۸۸۔اردوبازار کلامور فون۔۱۰ ۲۸۲۔۷۳۱۲۸

بیارے آقا شفیع المذنبین ، رحمت اللعالمین ، راحت العاشقین خاتم المرسلین علیسی میلیسی خاتم المرسین علیسیه دے حضور ' نوری رشان' دانذ رانه سوہنے ہار سلاماں والے خدمت وج سرکاراں صلق علیہ دا ورد بکاراں لکھ کروڑاں وارال

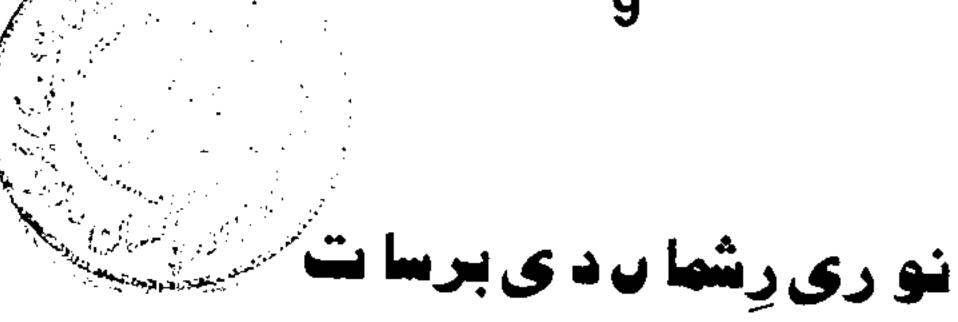
نوری رِشماں دے سر ناویں

9	نوری رِشاں دی برسات ۔۔۔محمدا قبال مجمی
11	نوری رِشاں دینورنظار ہے۔۔۔غلام مصطف ^{البہ} ی
19	نوري رِشاں
25	نفس دا حال
28	یاغ بہاری
30	عشق عشق
32	سدا جیوند ہے لوک سدا جیوند ہے لوک
34	نورنبی داسو هنا
37	سوہنا تام نبی دا
43	مشمی شعبی بادنتی دی مشخی شعبی بادنتی دی
45	روشن مکھٹرا
47	بیار دیا <i>ل انوارال</i> بیار دیال انوارال
49	ر مالله مراسم آپیلیسه آئے تے
51	آ پیالی و ہے آیاں آ پیالی و ہے آیاں
61	کی بیاں گلزاراں کھڑییاں گلزاراں
63	ر بیاک نم دی مدحت باک نبی دی
74	مدنی چن سرکاراں مدنی چن سرکاراں
87	درود وسلام درود وسلام
90	جهاد
92	جهور قرآن پاک

Marfat.com

95	آل بیاری پاک نبی میلینه وی
97	اصحاب رسول النيسية
101	آ پیالینه دیال گفتاران ^۳
103	حدیث نبوی (ترجمه)
112	سوہنے نام نی ایک و بے بیار ہے
133	معجزات
136	سراياميارك
144	د پیردی تانگھ
146	مكه پاك
149	مدينه پاک
155	روضه پاک نیاک کا پیمانی کا میان کا میان کا میان کا میان کا میان کا میان کا
157	مسجد نبوى هايستاي
159	گنبدخضریٰ
161	فاران د ہے جلو ہے
163	عمرگزاران
165	بخشو بیار بہاراں •
167	سوهناسفنه
169	ر بيع الا وّل
171	ياك نې سر كارال مليك يې
173	وعاوال ا
	•

......☆☆☆.....

رب سوہنے وا بے انتہا شکر اوا کرنا جہے مینوں اید توفیق بخشی بی نعتیہ تصیدہ ''نوری رِشال''
لکھ کے آتا سوہنے اللہ و ہے حضور پیش کر سکاں۔ کروڑاں وار درود تے سلام پیارے مدنی آتا تھا لیے ہے آتا سوہنے اللہ وی بارگاہ اقدس وج جہاں دی نظر سولی ہوئی تے آ بھا لیے ہے ایس او گن ہار بردے نوں اپنی مدحت کئی قبول کہتا تے ایسراں میں ''نوری رِشان' دے سرناویں لکھیا ہویا نعتیہ تصیدہ آسے اللہ ہو کیا۔

نعت دے ایہ نوری پھل آ قاتی ہے۔ دی بارگاہ وچ پیش کردیاں ہوئیاں میرا دل کا نات دی ہے توں موری نورانی 'رحتاں ونٹن والی ہتی دے حضور جھکیا ہویا اے، اکھاں دچ محبت پاروں موتی ذگدے ہے نیں۔ سرشاری دی ایس کیفیت نوں لفظاں راہیں بیان کرنا مشکل ہور ہیا اے۔ آ قاتی ہے سوئے دی محسجتاں بھری بارگاہ ولوں ایہ توفیقاں عطا ہوندیاں نیں 'مقدراں دے ستارے چکدے نیں نے فیرنعت جے سوہنے پھلاں نال جھولی بھری جاندی اے۔ ''نوری رشاں'' آ قاتی ہے سوہنے مدنی من شاہ ایک نے موسے کھلاں نال جھولی بھری جاندی اے۔ ''نوری رشاں'' آ قاتی ہے سوہنے مدنی من شاہ ایک ہے کھلو کے ہتھ بھے ہوئے نیں تے ہو شاں اُتے مشام شاہر ورد تے سالیاں سام دانغہ جاری اے۔ جالیاں وچول کھنڈ دے نور دی بارش ہور ہی اے۔ غلام اپنے آ قاتی کے کولوں منکد اجار ہیا اے آ قاسو ہے تھا تھا فرماندے جاندے نیں' انج لگدا اے ویلا رُک گیا اے۔ ایڈ تعالی اے دی رہندیاں ہویاں ہویاں میری حیاتی داایس نوراہووے۔

نعتیہ تصیدہ لکھن داشوق بڑے جرداول وچ ، ہمبلیاں ماردای خیال سی کہ بھروال تصیدہ لکھیا جادے اوڑک ایس سال اوس بارگاہ ولوں نظر سولی ہوئی۔ نعتیہ تصیدہ ''نوری بِشال'' لکھنا شردع کیتا تے وج ہوروی گلال جھد یال مکئیاں فیرایسرال ہویا بئی نعتیہ تصیدہ تصدہ کے حمدیہ تصیدے دائم کتھے تصیدہ تے حمدیہ تصیدے دائم کتھے ایڈیا اے ایہ گلال فیر ہون گیال۔ نعتیہ تصیدہ ''نوری بِشال' الله سو ہے دی کرم نوازی تے حضور ایڈیا اے ایہ گلال فیر ہون گیال۔ نعتیہ تصیدہ ''نوری بِشال' الله سو ہے دی کرم نوازی تے حضور اقدس الله کی دی رحمت دے طفیل جھپ کے تہاؤے ہمتھال وج اے۔ ایہ نورانی قصیدہ کھدیاں اقدس الله کی دی رحمت دے طفیل جھپ کے تہاؤے ہمتھال وج اے۔ ایہ نورانی قصیدہ کھدیاں

ہویاں مینوں کے حوالے نال کوئی او کھت نہیں ہوئی بڑے شوق تے محبت نال جائی پخالی دناں وج الیہ نعتیہ قصیدہ کمل ہوئ سے جہری روحانی خشی سے سرشاری ملی اوہدا ہیاں لفظاں وج کرنا مشکل اے دوستال نوں قصیدے دے کچھ حصے سنائے او ہماں بڑا پسند کہتا ، ایسے دوران سرایا مبارک اک نعتیہ مخفل وج پڑھیا جنہوں سن کے مفل وج آئے ہوئے سامعین بڑے خش ہوئے سے سارے لوکال ایس نوں بڑا سراہیا۔ ایہ عوامی کامیا بی وی میر لئی کشی وا بعث سی۔قصیدہ مبارک پڑھدیاں ہویاں جے تہا ڈیاں اکھاں بیارے آقائیں وی میرے وج میرے باعث میں موقع تے میرے باعث میاں کے عوان تے میں سمجھاں گا میرے لکھن داحق ادا ہوگیا اے۔تسیں ایس موقع تے میرے والدین کی تے بی رحمت اللہ کے داصد قدا پی رحمت دوسط ضرور دعا کریا ہے۔ اللہ کریم سانوں سمھناں والدین کی تعلیہ بیاک میں ایس موقع تے میرے والدین کی تعیب بیاک میں واصد قدا پی رحمت دے سایہ بیار کے آمین

نوں سراہیا، پی رائے داا ظہار کیتا 'ایس دے پروف پڑھے تے مفید مشوریاں تال نوازیا۔

و اکثر بشیر عابدتے غلام مصطفیٰ بسل ہوراں داخصوصی شکریہ۔ جناب غلام مصطفیٰ بسل ہوراں نوری رشاں بارےاپ و و پارلکھ کے میرامان و دھایا او ہناں دے اکھر میر لئی سرمایا نیں ، او ہناں نوری رشاں دے پروف وی پڑھے تے قیتی مشورے دتے۔ و اکثر بشیر عابد ہوراں قصیدے دے سارے حصے کوہ نال پڑے تے قیمتی مشورے دتے۔ پروفیسر محمدا کرم رضا ہوری وی خصوصی شکریے دے مستحق نیں جہاں کتاب بارے اپنی قیمتی رائے نال نوازیا۔ کمپوزنگ تے مکھ مہورت بنان و ج سجاد محمود ہوراں خصوصی دلچیں لئی ، میں او ہناں داوی حد در ج شکر گزار آل سے میری دعا اے پئی اللہ کریم مینوں تے سارے بزرگاں، دوستاں نوں اپنے گھرتے بی رحمت اللے دی بارگاہ دی حاضری نصیب فرمائے آمین۔

دعاوال دا محتاج محمدا قبال مجمی

.....☆☆☆.....

''نوری رِشان'' د<u>ے</u>نورنظارے

محمد اقبال نجی اک اجیبها بھاگاں والا جی اے جہدے دل وج رب سوہنے دی محبت دا دیوا جگ رہا ہے کہ اک اجیبها بھاگاں والا بھی اے ارادت دیاں جگمگاہٹاں دے جلویاں نے اوہناں دی ذات نوں وی رشنا دِ تا اے دل، روح تے سریر دی تڑب، درد تے مجوری دی اگر وج تپ کے نکھر جادن دے گن کیکھاں والیاں دے جھے دچ ای آؤندے نیں ۔ اُ دب محبت دے قرید دی پہلی پوڑھی اے اُ دب دی انتہا درد تے درد دی انتہا عشق دی ابتدااے نے عشق دی انتہا اپنی ذات نوں مٹاؤنا، مُدھلی شرط اے ۔ سوہنے آقالی کے دی محبت دا تقاضہ دی ایہواے جا بے ماں باب، بہن بھائی، اپنی ذات، اپنی آل اولا دتے مال دولت کولوں و دھ کے اوہنال دی ذات نال پیار کہتا جادے ۔ ایمان دا یہودر جاحضوری دی پہلی شرط اے۔

محراقبال جمی ہوراں رب سوہنے دی جگنی گا کے حمد جراغاں نال دلا نوں رُشنایا، ایس دے نال نال حضور اللہ ہے دوداں دیاں دے نال نال حضور اللہ ہے دوداں دیاں دے نال نال حضور اللہ ہے دوداں دیاں دی پیش کیتیاں، بن او ہنال نعتیہ، تصیدہ، '' نوری بِشال'' لکھ کے اپنے تریل دھوتے اکھراں نوں حضوری دی لذت توں آ شنا کر کے اپنی ذات نوں وی نور پھہاراں نال مہکالیا ہے۔ اکھراں نوں حضوری دی لذت توں آ شنا کر کے اپنی ذات نوں وی نور پھہاراں نال مہکالیا ہے۔ جس میلے پھل بدھے ہوون آ وے باس رومالوں

تصیدہ عربی زبان دالفظ اے جہدے معنی مدح تے تعریف دے نیں پنجابی شاعری وج قصیدہ گوئی شخصیات دی تھاں نعت رسول ہونے ہے دے حوالے نال جڑت رکھدی اے کیوں ہے پنجاب دے شاعر کدے وی حکومت تے در بار نال متعلق نہیں رہا وہناں اپنے سورمیاں دے جس ضرور گائے نیں حضرت کعب بن زہیر، شخ عبدالقادر جیلانی تے امام بوصیری دے نعتیہ قصیدیاں دے منظوم ترجے پنجابی زبان وج و ھال کے ایس صنف نوں اگانہ ٹورن وج مدد ملی اے ویکھیا جاوے تے نعت وی مدح رسول ہونے دے زمرے وج آؤندی اے عربی نعتیہ شاعری دائد ھلامحرک وی ایہوا ہے۔ حضور نبی کریم ہونے نوں سرتاج الانبیا متھنا' او ہناں دے

مجزیاں، غزویاں، حسب نسب، علم، حکمت تے اخلاق دا چرچا در گے وشیاں نوں اولیت حاصل رہی 'جدوں نعتیہ شاعری عربی توں فارس نے فیراُردو، پنجابی وچ لکھی جان لگ بی ، ویلے دے نال نال موضوعات وچ وسعت نے کھلار آؤندا گیا تے نعت مدح توں و کھ ذات تے کا کنات تیک اینے اثرات مرتب کرن لگ بی 'بقول ڈاکٹر آفناب احمد نقوی۔

''زمانے دے اُتار چڑھاؤتے مقامال دے بدلن نال جدول آپ اللے وی سیرت دے نویں نویں بہلوتے امکان ظاہر ہوئے تے آپ القوامی سطح تے احساس پروان چڑھیاتے بے معاشرتی، معاشی، سیاسی، تاریخی، قومی تے بین الاقوامی سطح تے احساس پروان چڑھیاتے بے انت موضوع نعت وچ داخل ہوگئے تے اج وی ہور ہے نیں تے آون ولے ولیے وی شامل ہوندے رہن گے۔ اخ نعت وے مضمونال وچ بانت رنگار گئی تے تنوع نول اسانی نال محسوس کیتا جاسکد الے اے کیول ج نعت آپ الیکھوں کیتا جاسکد الے اے کیول ج نعت آپ الیکھوں میں اوچ ہوائت و معمولات دے ذکر دے تال نال شخصی واردا تال تے کیفیتال دے بیان ویے میان گال تو می تے ملی مشکلال تے شاعرویال شخصی واردا تال تے کیفیتال دے بیان ویے دیال نال قومی تے ملی مشکلال تے مصیبتال دے ذکر تے آفاتی تصورات ونظریات دے ان گنت پہلونوں سلیقے تے قریخ نال مصیبتال دے ذکر تے آفاتی تصورات ونظریات دے ان گنت پہلونوں سلیقے تے قریخ نال مصیبتال دے ذکر تے آفاتی تصورات ونظریات دے ان گنت پہلونوں سلیقے تے قریخ نال این اندر جذب کر چکی اے۔

انج قصیدیاں دے وج وی مدح دے تال نال موضوعات وج وسعت تے کھلار آؤندا گیا۔عربی قصیدہ چونہ جزاں نال ترتیب یاؤندااے۔

المطلعة تشبيب ٢ ـ گريز ٣ ـ مرخ ٣ مقطع تے دعا

ہرقصیدے دائدھ تشبیب تو ل بنھیا جاندااے، ایس وج حسن تے عشق دابیان ملدااے۔
قصیدے دی نعتیہ عشقیہ تمہید بینی تشبیب نے غزل داروپ دھارلیا، ایس توں مگروں شاعراپ اصل مضمون گریز ول ودھدااے۔ عاشق اپنے ہجرنوں بیان دا ، محبوب دے وجھوڑے وچ اوم بیاں نیزلیاں وستیاں دے گیڑے کڈھدااے تے اوم بیاں گلیاں دے نال نال اوتھوں دے ذریاں نوں وی احترام دا درجا دیندا اے کیوں ہے اوس تھاں تے محبوب دیاں تلیاں لکیاں ہوندیاں نیس نعتیہ قصیدیاں وج وی شاعر حضور ویا تھا کہ دی نسبت پاروں مدینے دیاں گلیاں، بازار تے اوتھوں دے درے درے درے نال سانجھ درسا کے من دی کلینا نوں دور کردے نیس تے انجے مدنی تے اوتھوں دے درے درے درے نال سانجھ درسا کے من دی کلینا نوں دور کردے نیس تے انجے مدنی

منٹھا علی اسے عشق نوں بیاندے نیں۔ شاعر تشبیب لکھدیاں اسے ممدوح دیاں جدوں صفتاں داا ظہار کر داا ہے تاں اوہ اقلم اسے ممدوح نال گل بات ٹورن ول ہوجاندا اے۔
ایس مقام نے شاعر اسے نفس دی ندمت کر کے بنی ذات دی اصلاح کر کے تشبیب توں گریزول ودھدا ہے۔ تیجی منزل ممدوح دی مدح سرائی توں اگانہول ہیر پیدی اے چھیکولی پوڑھی یعنی مقطع تیکر رسائی حاصل ہوندی اے جھے حضور سرور کا منات علی ہے دی ذات نوں وسیلہ متھ کے اپنی جھولی نوں بھیلا کے انفرادی تے اجتماعی طورتے دعامنگی جاندی اے۔

تھیدہ بردہ شریف دیاں دس فسلال تے ذیلی سرناویں اک سوٹھ نیں جدول کہ محمد اقبال مجمد اقبال مجمد اقبال مجمد ہوراں اپنے قصید نے نوں فسلال یاں ابوابال وچ لکھن دی بجائے 36 جلی سرخیاں دی شکل وچ سرناویں درج کیتے نیں تے حضور الله کے دی ولا دت توں لے کے اجو کی صدی تیک بنن والے سالال دی نسبت نال 1481 مصرعیاں تے مشمل اید نعتیہ تصیدہ کھمل کیتا اے انج شعرال دی سے سوچاتھی یاں اکتابھی بن دی اے۔ بمن تیک دی معلومات دے مطابق ترجمیاں توں بہٹ کے بنجابی اُدب وچ کتابی شکل وچ جہڑے تھید سے ساجنے آئے او جنال وچ

1- حضور الله و بيان وريخاري 1986ء

2-طلع البدرعلينا ،سيدمنصوراحمدخالد 2006ء

تے ہتھلا مجموعہ ''نوری رِشال' شامل نیں۔ایس توں و کھ عبدالباسط باسط دے نعتیہ قصیدے جہر ہے او ہناں دی نعت دی کتاب جمال ربی جمال تیرا وج شامل نیں۔ ڈاکٹر شہباز ملک ہوراں دی ترتیب دتی کتابیات جلد اول وچ وی قصیدہ جات (محمد دین مست لہر) قصیدہ رمضان المبارک (عمر دین جوگ) قصیدہ جان (مسلم اولیی) تے قصیدہ الغیاثیہ (غلام محی الدین چشی) بارے دی دس یائی گئی اے۔

محدا قبال نجی ہوراں نعتیہ تصیدے دی بحرمیاں محمد بخش (سیف الملوک) والی بینی ست فعلن رکھی اے تے قصیدے دی اصل ہیئت نوں برقر ارر کھدیاں ہویاں مردف تے غیر مردف ردیفاں نوں ورتوں وچ لیا نداا ہے۔ تشبیب والے حصے وچ او ہناں نوری رشاں دے سرناویں نال رب سیجے دی حمد چتار دیاں ہویاں روش سیرت والی سرکار دی خدمت وچ سلام پیش کیتا تے فیر آپیلیکی و سے دی حمد چتار دیاں ہویاں روش سیرت والی سرکار دی خدمت وچ سلام پیش کیتا تے فیر آپیلیکی و سے اصحاب، پنجتن پاک، بطی دے ذریاں، غارِ حرا، آپیلیکی و دے خویش قبیلے،

آ پیلیسته دی بحرجوانی نے آ پیلیسته دیسونے ناوال نول لکھ کے سور دی اُئی لے کے قصیدہ نگاران دی ٹولی وج اینے آپنوں کھلھار کے نفس دے حال دے سرناویں توں تشبیب داندھ بنهیا ،الس قصیدے وج او مهنال اپنے سیچے عاشق مون دا شوت د تااے۔مدنی من تھا روائیں وی یا د وچ او هنال اپنیاں سکال ،سوڑ ال مہجوری ، دیبیدی تانگئی من دچ اُنھن والے لنبو ال نول اکھر اکھر وچ دھرکے تمھے تمھے سیک نوں پڑھہنا راں دے دلاں دچ ر کھدتاا ہے۔عشق دی معراج وی منکھ نوں اودوں حاصل ہوندی اے جدول دھرتی دے چن دی محبت دیں سوتے دل وچوں پھید ہے نیں اتے روح تے سربرایہنال' نوری رِشال' وے حصار وج رہندے نیں۔ سوز، گداز، اُدب، احترام، نیاز مندی قصیده گوئی دےموضوعات دیج شامل نیں ایہدے نال نال دو ہے پیغمبرال تالول حضور عليسية وى فضيلت قرآن تول ثابت بهونا، آپيليسية وى ذات دا كائنات دى تخليق دا سبب بناتے خیر البشر ہون دے تال نال آپی اللہ دے نور علی نور "ہون دابیان وی شامل ہوندا ا ہے۔ تجمی ہوراں ایہناں موضوعات نوں قصیدے دعج بیانیا اے ایس دے تال تال نعت دے ثر صلے محرک حضور علیات دی بیاری ذات او ہنال و بے سوینے ناوال، واضحی و بے نوری مکھڑے، آ پیلیسته و به دنیاتے تشریف لیاون آ پیلیسته و بهزات ،غزوات ، مکه معظمه، مدینه منوره ، مسجد نبوی، گنبدخصری، فاران دے جلوے فلسفہ جہاد آپیلیسی دی شرافت، شجاعت ، خلق عظیم، علم عکمت، انسانی ہمدر دی، وعدیے دی پاسداری نے اُمت نال بیار ور گے سرناویاں نال اپنیال نو یکلیاں سوچاں تے فکران دے پھل مہکا کے دلال تے دغال نول معطر کیتا اے۔ بعض سرنا دیاں دیج او ہناں مردف تے غیر مردف ردیفاں راہیں اپنیاں نوری فکراں نوں اکھراں دا روپ دے کے دل دیاں سکیاں ہاراں نوں مہکاراں وچ بدل دتا اے۔غیر مردف ردیف وچ قافیه دی تنگی پارون بعض قصیده گوشاعران دی عجز بیانی او مهنان نون تکراری موضوعات نون د ہراون تے مجبور کرد بندی اے محمدا قبال مجمی ہوراں ایس تقل نو ن عبور کرن لکیا ل مردف ردیفال دی ورنوں کر کے نہ تے تکراری موضوعات دی ہے بسی داشکار ہوئے نیں تے نہ ای کسے فی اوکڑنے او ہناں دیے کم نوں سنگل یائے نیں۔ و تکالی کچھ غیرمردف تے مردف ردیف دے شعر پیش کیتے جاندے نیں۔

نوری حرف حکایت لکھنا میرے وس وج کتھے من وچ پیار دادیب جگا کے نعت لکھال سرکارال

عاشق باک نبی وے جبرے سیاعشق کماندے دل وج بیار دے بھل کھڑا کے باندے باغ بہاراں

شان معراج عطا النج کیتی حیرت وج خدائی آپ نوں محرم راز بنا کے کیتیاں رب گفتارال

آپ مبلغ ، مومن کامل، واعظ، صادق ، سید آپ مکرم ،آپ مبشر، صاحب وج سردارال

آپ ولی نیں ایسے جہوے سبھ دی راکھی کر دے اسے جہوے سبھ دی راکھی کر دے اسے جہوے سبھ دی راکھی کر دے اسے اسے اس اسٹی تائیں رکھدے وی شاران اسٹی تائیں رکھدے وی شاران (غیرمردف ردیف

جان توں ودھ کے بیارا پیارا آپ دا نال سرکارال تاج شفاعت سوہنا سوہنا آپ دا نال سرکارال

آب آئے تے پائی رحمت وسیاں دل دیاں باراں آب نے آکے ونڈی وصدت وسیاں دل دیاں باراں

میں کوجھی ساں روپ چڑھایا مدنی چن سرکاراں وحدت والا جام پیایا مدنی چن سرکاراں

سبھ نے کیتی سدا سخاوت مدنی چن سرکاراں ونڈی سبھ وچ بیار دی دولت مدنی چن سرکاراں

لکھدا رہواں میں نعت مقالے اینے عمر گزاراں تکھدا رہواں اُس نور دے ہالے اینے عمر گزراں تکدا رہواں اُس نور دے ہالے اینے عمر گزران

تہاڈے ناں دی تسی کردیاں میرا جیون ننگھے اک اک ساہ انج کراں حوالے النجے عمر گزاراں

(مردف ردیف)

پنجابی اُوب و چ معلوم تصیدیاں و چ محمد اقبال نجی ہوراں داقصیدہ ضخامت دے تال تال فئی اعتبار نال وی اپنی اہمیت تے وقعت برقر ار رکھدا اسے قصیدیاں دے انبر تے حالی اج کوئی کہکشاں نہیں بنی کیوں جے ایہناں دی گنتری تن علی رتوں نہیں ودھ کی مگرفتی تے فکری اعتبار نال ویکھیا جاوے تے نجی ہورال دے الیس قصیدے''نوری رشاں' دے اکھر اکھر وچ اک نویں کہکشاں جگمگاندی نظر آؤندی اے سو ہے نبی کریم اللہ اللہ عجب داسچا اظہار او ہناں دے سے کہکشاں جگمگاندی نظر آؤندی اے سو ہے نبی کریم اللہ علیہ تال محبت داسچا اظہار او ہناں دے سے بر بی ہون دے تال نال اک سے مسلمان ہون دی گواہی وی پیش کردا اے۔ رب کریم نے قرآن اندرسورہ الاحزاب دی چھپنجوی آیت و چ آپ سرکار علیہ تے درود تے سلام بھیجدیاں ہویاں مومناں نوں وی حکم دتا۔

''بیتک اللہ تعالیٰ تے اوہ رفے خضور نبی کریم اللہ تے درود بھیجد بے نیں اے ایمان والیو!تسیں وی درود تے سلام بھیجو''

محدا قبال نجی ہوراں دروداں تے سلاماں دیاں ڈالیاں پیش کر کے سوہے آ قاتلیہ نال اپن نبیت جوڑ دیاں ہویاں اپنے ایمان تے وجدان نوں وی قائم رکھیاتے قصیدہ گوئی وج نعت دی نامے محلیا گیا۔ دی معاطرہ یاں نوں وی موہر ہے رکھیا۔ حضو تعلیہ نوں تمام جہاناں واسطے رحمت بناکے گھلیا گیا۔ جدوں رب سچا او ہناں دی نعت پڑھدا اے تے خاکی ٹی بڑا ضروری اے ج نعت تکھن لگیاں خیالاں بفکراں تے اکھراں وج وی محاطرہ یہ اختیار کرے۔

ہزار بار بشویم دہن ز مشک و گلاب ہنوز نام تو گفتن کمال بے اُد بی است

ایہ بارگاہ محمد کی ایک اے جھے

آوب گابیت زیر آسان از عرش نازک تر نفس گم کرده می آید جنید و بایزید اینجا ایس کم کرده می آید جنید و بایزید اینجا ایس مزل نے غالب ور گے مہان شاعر داقلم لرزلرز جانداا ہے۔
عالب شائے خواجہ بہ یز دال گزاشتیم کہ آل ذات باک مرتبہ دانِ محد است

سرکاردی مدحت سرائی مختاط رویے تے محبت دے تقاضیاں دی منگ کردی اے کیوں جے
ایس در تے فرشتے وی پولے پیریں آؤندے نیں جنیداتے بایزیدور گے اُ جی ساہ نہیں لیندے و ساؤے شاعر نے محبت تے احتیاط دے سارے انگاں نوں مکھ رکھدیاں ہویاں تصیدے دے سارے لواز مات پورے کیتے نیں۔قصیدے دے انت وچ نجمی ہوراں مسلم اُمہ نول در پیش سارے لواز مات پورے کیتے نیں۔قصیدے دے انت وچ نجمی ہوراں مسلم اُمہ نول در پیش مسئلیاں، اوکر اس تے استمداد دی چکی وچ پس کے زوال دے در دسمندر وچ گھر ان پاروں سرکا علیق و بے باڑے التجاواں تے دعاواں واسطے اپنی جھولی نوں پھیلا کے لہودے انقر ووال نال اکھراکھر نول رَت بھیلا کے لہودے انقر ووال نال اکھراکھر نول رَت بھیلا کے لہودے انقر ووال نال اکھراکھر نول رَت بھیلا کے لہودے

مکری گل ایم محمد اقبال جمی ہورال دے نعتیہ قصیدے ''نوری پشال' وچ عشق دااک بیکرال جہان سانوں اپنے پورے بانکپن نال نت نویاں انگاں دے لشکارے دیندا دسدا اے۔ او ہمنال اندر محبت دیاں سکاں دی نویکا تاک اچے رنگ وچ ویکھی جاسکدی اے جہدے وچ سانوں حضور اللہ کے دی ذات، صفات تے سنبے دے بھرویں رنگ وکھالی دیندے نیں او ہمنال دے شعرال وچ من دی ہوک' تانگھ دی کوک بن کے ساہویں آؤندی تے من دیاں ریجھال دی کلپنا دا جیوندا جاگدار وپ بن جاندی اے۔ اکھر ال دے ایس جانن وچ تن من نہال ہو کے فکرال دے انبرال تے آپ دے عشق دیاں تحریراں بن کے جگھاؤندا اے۔

تہاڈے ناں دی تسی آ قاساڈا ورد وظیفہ

محمدا قبال مجمی ہوراں دے اندراک سچامومن صوفی تے باصفامسلمان لکیا ہویا اے۔اوہ

نعتیہ قصیدے دے من موہ شعرال دی جھے دربار رسالت علیہ دے دناں را تال تے مترال، صحابیال دیال فکرال نول الیکد نے نیس او تھای او ہنال دے اندردے ہاڑے تے تا گھاں وی ایہنال شعرال وج اپنیال لنجو آل بھرے سیک نال اک بھرویں ریت بن کے ساجنے آؤندیال نیس سوئن سکھنے ، من بھاونے تے جی جان دے اندردی آ واز ایہ شعر سانوں عشق دے تریل دھوتے بھلال وانگوں اپنیال مہکارال دیندے پیار کرن والیال دے اندرنوں مہکاؤندے نیں۔ دھوتے بھلال وانگوں اپنیال مہکارال دیندے پیار کرن والیال دے اندرنوں مہکاؤندے نیں۔ رب سوہنے اگے دعا اے بئی جسر ال حضرت امام شرف الدین البوصری دے قصید ہر دہ شریف نے بارگاہ رسالت علیہ وج منظوری پائی تے او مہدی فکری فئی عظمت اج تیک دلال بردہ شریف نے بارگاہ رسالت علیہ نوری قصید نول وی حضور تیالیہ دی منظوری نصیب ہودے تے دل والیال ٹی ایہ نور پھمہارال پیار وظیفہ بن جاون ۔ آمین

غلام مصطفي لبل

.....☆.....☆

بسم الله الرحمٰن الرحيم

نوری رشاں

نعتيه قصيده

☆

پہلاں سبھ توں نال ادب دے رب دی حمد چناراں فر میں نعت نبی دی لکھاں ابنا آپ نکھاراں

آپ دی روش سیرت والے رنگاں دے وج رنگ کے منزل دے والے رنگ کے منزل دے والے منزل دے والے منزل دے والے منزل دے وال

لکھاں وار سلام میں بھیجاں آپ دی خدمت اندر جب کے آپ دا نام وظیفہ اپنا سینہ تھاراں جب کے آپ

سوہنے مدنی ماہی توں میں جاواں صدیے واری جس مدنی ماہی توں میں جاواں صدیے واری جس میں دیے آؤن وا صدقہ ملیاں ایہ سبھ نور انواراں

خدمت دے وج آقا دی میں نور درودی گھل کے کے مرکز کال سینہ نور خزینہ یاواں نت بہاراں

پیار سلامی اوہناں دے لئی ٹیہل جہاں نے کیتی جہال آپ دا ساتھ نبھایا جھلے دکھ ہزاراں

آل نبی وے نال میں اپنی جاہت سانجھی کر کے اپنی سوجھ فکر نول دیواں سوہنیاں نور پھہاراں

پنجتن دا میں پیار وسا کے اپنے ساہواں اندر اپنی روح دی کیاری تائیں کر دیواں گلزاراں

پاک اصحاب وے قدمال دی میں مٹی چم چم جیکال جہاں نوں جیکایا میرے مدنی چن سرکارال

بطی دے ہر ذرے نال آل عشق میں اس لئی کردا سومنے آتا اوس فضا وچ آپ دیاں مہکاراں

بهاگال والا گھر اوہ سارا ' سوہنا پاک قبیلہ آپ دا بیارا بجبین گذریا جہدیاں وج بہاراں

پھر ملے غار اوہ سوہنے آپ دا کلمہ پڑھدے ویکھن 'جھومن' روون وانگوں آپ دے خدمت گاراں

آپ دی باک جوانی سؤئی 'پیار سہین سوہنا سوہنا سوہنا مکہ شہر نبی دا ونڈے شان وقاراں ا

سوہنا آپ دا خویش قبیلہ ' سوہنے سنگھی ساتھی سونی بی بی باکٹ ملی جس دتیاں چین قراراں

غار حرا دا کیہ پچھدے او جس دے اُتے اُڑے نوری اسم اوہ سارے جہاں ونڈیاں نوری دھاراں

نوری حرف حکایت لکھنا میروے وس وچ کتھے من وچ پیار دا دیپ جگا کے نعت لکھال سرکارال

میں تے آپ دا اسم الاواں امرت رس ایہ پیواں ایس بہانے چمکن دم دم میرے دل دیاں تاراں

میں ایہ جاہواں آپ دا مینوں بردہ سارے آکون میرے سرتے بنط ویو آقا پیار دیاں ایہ دستاراں

11132.4

سوہ نے لفظاں نال سجائیاں میں ایہ ''نوری رشال' پیش نیں آتا خدمت دے وج سوہنیاں نور پھہاراں

پیار محبت ، خشبو ، مہکال سک دا رنگ چڑھا کے پیش نیں ہ قام خدمت دے وچ بیار دیاں انوارال

نال ادب دے لے کے آیا مدحت دا ایہ تخفہ پیش نیں آتا خدمت دے وچ نعت دیاں مہکاراں

ایبناں ولیں نظر سولی یاؤ مان ودھاؤ جدھر جاون ، دل نوں بھاون ' بخشو شان وقاراں

اوگن ہار اس بردے تے وی پیار دی بدلی جھائے نور شفاعت بخشو اس نوں دیوو لطف دیداراں

''نوری رِشال'' دے سرناویں لکھیا نعت قصیرہ اس تھیں نور شفاعت یا کے اپنے بخت سنواراں

میں سور دی اُئی کے لگا وج قطارے یاک نبی دی شان کیہ لکھنی میں جے اوگن ہاراں

معطے کھٹے حرفال تائیں چوڑ کے خوش پیا ہووال خورے کوئی مل یا دیون پاک نبی سرکاراں

سوہنے آ قا سہامنے تہاؤے نفس وا حال کیہ وساں دنیا مگر نسائے مینوں رکھے وچ آزاراں

.....☆......

نفس دا حال

نفس دا حال کیہ دساں جو اے بھریا نال شراراں کیتے جس نے کاج نکمے جبروا وچ بیاراں

اگلی منزل نیڑے آئی عمل نہ کوئی وی لیے نفس پلیت بیا کردا ویکھو کسراں اے بلغاراں

عملاں باجھ خواری لبھنی کدی نہ ایہ گل سوچی کدے نہ کینا جنن کوئی بئی اینے بخت سنواراں

تیرے تفس نے دِتے تینوں کئے زہر بیالے ایبدے بچھے لگ کے گل وچ توں پائیاں نیں ہاراں

ا بینے نفس نوں پاک کرن لئی تیتھوں کچھ نہ سریا توں اہلیس دے پچھے لگ کے کھوئیاں شان وقاراں

نتنوں خوب دھیانے لایا نفس دے مکراں پھندیاں ہور کیے دی گل سی نہ سنیاں پیار پکاراں

کنا ہور توں خوار اے ہونا چھٹے کے سدھیاں راہواں کد تک دے کے رکھنیاں انج ای نفس دے ہتھ مہاراں

کھٹ لے بھاویں کنے اوگن تیرا رَج نہیں ہونا بھکھی اُکھ دے پچھے لگ کے رہنا نال گنواراں

من کھے عمل کما لے جنگے توڑ کے نفس دا پھندا دھکے دے ابلیس نول ڈھا دے جھوٹھ دیاں دیواراں

استغفار دا ورد لکا ہمن تال ہے جبون بیٹری نیکی والے بحر اچ معطلے باوے پیار حصاراں

پاک نبی دی مدحت والی تسی کرنا سکھ لے ایک نبی منا سکھ لے ایس عمل شعیں بخشیاں ملن ہزاراں اُسے ایس عمل شعیں بخشیاں ملن ہزاراں

پاک نبی دی مدحت کر کے لا توں باغ بہاری سومنے بیاری سومنے بیارے ایس عمل تھیں کھردیاں نیس گلزاراں

.....☆......

باغ بہاری

مجھم مجھم نیجیاں وج مجن دے آکے بیار بہاراں کھلی بائی رل مل سبھناں بھلاں ' کلیاں ' خاراں

جنگی ، ماہیے ، ڈھولے ، ٹیے ، نال بھٹی دے گائیے جس ماہیے ، وی تکیا اودھر کھڑیاں سن گلزاراں بیاسے وی تکیا اودھر کھڑیاں سن گلزاراں

مستی دے نال جھوم رہیا سی دھرتی دا ہر ذرہ سج دھج اپنی خوب وکھائی سوہنیاں سبرہ زاراں

لالیال پھٹیال، رونقال اُٹھیاں ہر ہر نبتی وچوں رحمت والے بدل وسے بیٹھیاں دھوڑ غباراں

اینے ول دی تُس مٹائی نہا کے شجراں حجراں رحمت کھنڈی چارے یاسے بچھ سمئیاں سن ناراں

بخشبو لتھی رحمت نے جد اپنے رنگ چڑھائے بخشیاں خوب منائیاں سبھے سکیاں نے اغیاراں

عرش تے نوری ' فرش نے خاکی ' دوویں راضی ہوئے دنیا اُتے رحمت ونڈن آ گئیاں سرکاراں

سوہنے پاک محمد علیہ سرور نور دے ہڑ وگائے مے توحیدی آ ورتائی وچ کے دیاں باراں

آپ دا ثانی آپ دا سایا ویکھن وچ نه آیا هر اک سیج دل نوں موہیا آپ دیاں گفتاراں

عشق

عشق نبی نول سینے لایئے پایئے باغ بہارال صلق علیہ وا ورد پکایئے چگیے کھل مہکارال

رب دی مرضی اوہو جہری اُس سوہنے دی مرضی ورب دی مرضی ورب مرضی اوہو جہری اُس سوہنے دی مرضی ورب دی مرضی ورب کے سبھ توں آپ نوں جاہئے سکیے نت گلزاراں

آپ دی ذات جہاناں اُتے سوئی تے من مونی اُپ دی ذات جہاناں اُتے سوئی دات مونی اُپ ماناں اُس مانی مونی آپ دات گوائے جمکن دل دیاں تاراں آپ دات گوائے جمکن دل دیاں تاراں

جے کر جائیے ہووے کوئی نظر عنایت والی عشق نوں فر ایمان بنایئے روشن کریئے بارال

یاد اُس سوہنے آقا دی ہن ہر بل دل وچ رکھیے آپ دے عشق آج جان لٹائے پایئے شان وقاراں

اوس سخی دیاں سچیاں باتاں اُجیاں شاناں سبھ توں اُس دے منگنے ہے بن جائیے رہیے وج حصاراں

نہ کوئی آیا نہ کوئی آنا آپ جہیا اس جگ تے آپ دے عشق اچ جلھی یائے کھلرن نور پھہاراں

سدا جیوندے لوک اوہ جہڑے آپ دے سیجے عاشق آپ دے اُسوہ پاک تے چلیے رہیے وچ گلزاراں

.....☆......

سداجيوند كوك

جہاں کول اے نور ہدایت رہندے وچ گلزاراں جہاں اُتے کرم عنایت پاندے نور پھہاراں

وچ دعاواں آپ دا۔ آقا پا کے پاک وسیلہ جو جیکاون اپنی قسمت رہندے وچ حصاراں

ابنی موتے مردے جاندے جھوٹھ دے چیلے سارے جہاں کول اے آپ دی سیرت باندے شان وقاراں

آپ نول اپنا رہبر من کے کملی والے آقا جہرے آپ دی کرن اطاعت روش کر دے بارال

لے کے تانگھاں دید دیاں تے شوق تھیں قدم اُٹھا کے صل اللہ دا ورد لکاندے اوہ باندے مہکاراں

سدهیاں راہواں یا گئے جنہاں کلمہ آپ وا بڑھیا جہاں کول اے آپ دی جاہت بخشیاں یان ہزاراں

آپ دی مملی دا سایا ای چین دلال نول بخشے در اسایا ای جین دلال نول بخشے در مین بائی آپ در بہارال جبہاں بائی آپ دی رحمت باگئے نور بہارال

سارے جگ نوں پیا مہکاندا نور نبی وا سوہنا جہاں کول ایہ سوئی دولت رہندے وج گلزاراں

.....☆......

نوزنبی داسوهنا

سارے جگ تے نور نبی دا پاوے پیا جھلکاراں طبیبہ گری ونڈیاں جاندیاں بل بل موہ مہکاراں

نور نبی تخین مولا سائیں عالم کل سجائے نور نبی دا ونڈیا رب نے اپنے وج دلدارال

حسن اے جہرا وچ جہاناں نور نبی دا صدقہ نور نبی تھیں پائیاں سبھ نے ایتھے نور انواراں

ازلاں توں اے چمکن والا آپ دا نور نیارا آپ دے سو ہے نور دے صدی چمکن دل دیاں تاراں

ہ بے نے بخشے دنیا تائیں آ کے نور اُجالے جہدا سبھ تھیں جان ہویا جہدیاں سبھ لشکارال جہدا سبھ تھیں جان

ورق ورق قرآن دا آقا آپ دا ذکر چنارے چمیے نوری حرفاں تائیں نور دیاں گفتاراں

کینا اے کردار نول سوہنا نے گفتار نول مٹھا آپ دی سیرت پاک معظر آپ دے نور افکارال

فتنے جال وچھاندے ہے نیں آقا چار چھیرے نور نہاؤے پاروں ای سبھ رکنیاں ایہ بلغاراں

ساؤے لئی سبھ لطف لٹائے سوہنے نوری چن نے ساؤے کی سبھ لطف لٹائے سوہنے نوری جاراں سریاں رہن سدا ایہ باراں

ہر شے توں ودھ آقا تہاڈے نور دی دولت بھاری اس نوں میری جھولی یاؤ ایہو عرض گذاراں

تہاڈے نور وکھائی سانوں راہ شفاعت والی تہاڈے نور ای حشرال دے وج لیبیاں ساڈیاں ساراں

سوہنے نور نے بھر دیتے نین سبھناں دے ای دامن سوہنے نور نے روش کیتیاں ساڈے دل دیاں غاراں

نہاڈے نور دا سوہنا جانن جدھر کھنڈدا جاوے اودھر اودھر ہوندیاں جاون ویکھیاں باغ بہاراں

سوہنانام نبی دا

جان توں ودھ کے پیارا پیارا آپ دا نال سرکارال تاج شفاعت سوہنا سوہنا آپ دا نال سرکارال

آپ دےناں داصدقہ ساڈے عیب نے دھوتے جاندے کروا سانوں ہریا تھریا آپ دا نال سرکارال

ساؤی اکھ نوں مُصند بچاوے دل نول چین وی بخشے ساؤی اکھ نوں مُصند بجاوے دل نول چین وی بخشے ساؤی قسمت دے لئی تارا آپ دا نال سرکارال

آپ دا کیتا سوہے رب نے ایسرال نال اے اُجا سوہے کلمے پاک اچ لکھیا آپ دا نال سرکارال

ہوٹھاں اُتے آ گیا اُس دم صل اللہ دا نغمہ آپ دے پیاریان جد وی سنیا آپ دا ناں سرکاراں

اودوں دے ای پیل نگھرے نیں ہراک ڈال اے لہلی جد دا ایہناں لینا سکھیا آپ دا نال سرکاراں

آپ دے نال تھیں ملیا عبد نوں نور اے سوہنا پیارا جبکال ماردا سبھ نے دھا آپ دا نال سرکارال

مہکاں ونڈونے اوہو جگ تے بھلاں وانگ نیں ویکھے نال عقیدت جہاں چمیا آپ دا ناں سرکاراں

.....☆.....

نام نبی دا ساڈے دل نوں دیوے پیار بہاراں نام نبی تھیں روشن ہوئیاں ساڈیاں سوچ وجاراں نام نبی تھیں روشن ہوئیاں ساڈیاں سوچ وجاراں

نام نبی تھیں دل دا موسم ہوئے خوب سہانا نام نبی اے مٹھا مٹھا سینہ اس تھیں کھارال نام نبی اے مٹھا مٹھا سینہ اس تھیں

نام نبی تھیں عرش فرش سبھ روشن خوب نیں ہوئے نام نبی مور انوارال نام نبی دا نور خزانہ ونڈے نور انوارال

نام نبی تھیں جگمگ جگمگ سارے منظر لگدے نام نبی دا جیے ہے کر روشن ہون افکارال نام نبی دا جیے ہے کر روشن ہون افکارال

ہر اوکڑ ای دور چہ ہوندی خوف دلاں چوں نسدا صدق یقین دا ہوٹا پنگرے بیٹھن دھوڑ غباراں

وی جہاناں سبھ توں روش نام محمد علیہ بیارا السے سوہنے نال وا صدقہ وسدیاں دل دیاں باراں

منط تے من تھار ایہ ناواں خوب دلاں نوں بھاندا ایسے نال نے اوڑک لینا سانوں وچ حصاراں

نام نبی و نقش محور و کھے رہیاں ہر پاسے نام نبی و سوہنیاں نیس مہکاراں نام نبی و سوہنیاں نیس مہکاراں

نور و نور زمانے نول اے نام نی دے کیتا نام نبی دے سوہنے اکھر ونڈدے نوری دھاراں

ہوٹھال اُتے پھیدے رہندے نام نبی دے جھرنے نام نبی وا نور وظیفہ دور کرے آزاراں

میرے گھر اچ عشق نبی دا جانن کھنڈے کھلرے نام نبی تھیں ہر یاسے ای پھیلن نور پھہاراں

بلکاں اُتے بیار نبی تھیں موتی رہندے حصلکے نام نبی تھیں بھاگ جگاواں اکھیاں نوں میں تھاراں نام نبی تھیں بھاگ جگاواں اکھیاں نوں میں تھاراں

سوہنے لفظاں نال بناواں نعت نبی وے سجرے نال عقیدت اوہنال نوں فریماں میں سرکارال

نام نبی تھیں صدق صفا دیے چشمے دل وج پھٹد سے نام نبی تھیں روگ میں کٹاں بیری یار اُتاراں نام نبی تھیں روگ میں کٹاں بیری یار اُتاراں

امکاناں دے بوہے سارے ایسے نال تھیں کھلدے ایہ وے نور منارا سبھ لئی ایبدے نال بہاراں

ایسے نال دے لشکارے نیں وکھے لئو سبھے پاسے ایہو نال ای تکیا اے میں اُتیا وچ سردارال

ایہو نال ای سبھنال دے لئی سوہنیاں جھاوال ونڈوا ایہو نال ای آگو سبھ دا اُتھا وج دربارال

نام نبی دا جبیا اے جبر مدحت دے در کھلے نام نبی نے آ ورتائیاں نور نبی دیاں دھاراں نام نبی نے آ ورتائیاں نور نبی دیاں دھاراں

نام نبی دا ساہویں کے انیہ وے پاک وظیفہ نام نبی نے جیکائیاں نیں ساؤنے ول دیاں تاراں نام نبی کے جیکائیاں نیں ساؤنے ول دیاں تاراں

مٹھی مٹھی یا د نبی دی

یاد نبی نے جانن بخشیا کھریاں سوچ وجاراں ول وسی وچ ایہدے تائیں لائے رنگ بہاراں

رہی نہ حاجت دارو دی تے نہ ای لوڑ طبیاں یاد نبی تھیں راحت پائی ورہیاں دے بیاراں

ول دی کالک وهوتی جنهاں آپ دا دامن کھریا یاد نبی نے جت ایج بدلیاں متھے لکھیاں ہاراں

آپ دی یاد نوں غافل ہویاں بھیری حالت ہوئی کول نیں جذیے سیش سیش زنگ لکیاں تلواراں

یاد نبی ایمان ودھاندی دل نوں نور تھیں بھردی یاد نبی وج محو نین جہڑے یاندے پھل مہکاراں

یاد نبی دے پھل سوہنے وی رکھدے شان نرالی ایہنان تائیں جد وی چمیے کھردیاں نیں گلزاراں

یاد نبی دی جہان کول مائے جگمگ جگمگ کردے یاد نبی دی سنواراں مائے البیا بخت سنواراں ماد کی اینے بخت سنواراں

یاد نبی دی عشق دی میسی ایج مقام ایزاوے یاد نبی دی عشق دی میسی ایکاوے یاد نبی دی بہاراں یاد نبی دی میں دیار دا تحفہ دیوے دید بہاراں

روش ملصرا

نور دا پیکر روش مکھڑا اُتیا وچ سردارال ول دا محور روش مکھڑا لیندا سبھ دیاں سارال

جس دی دید لئی بل بل ترسے ویکھاں دنیا ساری یاک معطر روشن مکھڑا ونڈے بیار بہاراں

ساڈے سبھ دے سنے بھاگ جگاون والا جہرا نور مبشر روش مکھڑا سوہنا وچ گلزاراں

چین دلاں دا بن کے آیا ملجا ماوی ساڈا مہر منور روش مکھڑا یاوے نور پھہاراں

روش مکھڑے دنیا اُتے آ کے نور چہ ونڈیا سبھ دا ناصر روش مکھڑا رکھدا وچ حصارال

خلق دی خشبو ہر تھال ونڈے رحمت راحت بخشے شان مدٹر روشن مکھڑا سوہنے نقش نگارال

سادًا سبه دا سبا بادی ، کمی ، مدنی ، مابی اکمل رببر روش مکھڑا ونڈدا جو دستاراں

جہدے ہنھ اے سبھ مخاری سیرت جہدی پیاری شافع محشر روش مکھڑا دیندا شان وقارال

ائتی داعی ، ہادی ، حامی ، عاقب ، شاہر ، حاشر برتر بہتر روشن مکھڑا خوشیاں دوے ہزاراں

رحمت بن کے آیا ' سبھ نوں راحت دیون والا مشفق ، مظہر روش کھٹرا ونڈے پیار انوارال

بيار د بالاالوارال

آپ نے آقا جدوں وکھائیاں پیار دیاں انواراں خوش بخاں نے جھولی بائیاں پیار دیاں انواراں

آپ دے ساہویں بیٹھ کے سبھ نے آپ نوں رج تکیا ول دیاں اکھیاں وج وسائیاں پیار دیاں انوارال

آپ دا ذکر کرال نے میری رہندی اے روح زندہ آپ دا دکر کرال نے میری رہندی اے روح زندہ آپ دی مدحت تھیں مہکائیاں بیار دیاں انوارال

آپ دے سبھ صحابہ جمکن جیویں روش تارے آپ دا نور ہدایت سائیاں پیار دیاں انواراں

تن سو تیرہ موسیٰ نکلے جوش ایمانی لے کے اور اور اس اور اس انواراں اور اس انواراں اور اس انواراں انوارا

ساڈے اُنے انج حضوروں کرم دی بارش ہوئی ساڈے لئی جا رہ توں بائیاں بیار دیاں انواراں ساڈے لئی جا رہ توں بائیاں بیار دیاں انواراں

شام عمر دی وطل جلی انے پیارے مدنی ماہی ا اک واری فر بخشو سائیاں پیار دیاں انواراں

تخفہ ہار دروداں دا میں کے آیا آقا میرے اُتے ہون سوائیاں بیار دیاں انوارال

آپ آئےتے

آپ آئے تے پائی رحمت وسیاں دل دیاں باراں آپ نے آکے ونڈی وحدت وسیاں دل دیاں باراں

با ادبال نول ملیال تفاوال آپ دی بینهک اندر با ادبال نول مل گئ جابت وسیال دل دیال بارال

صدق صفا دیاں مہکاں ونڈیاں آپ نے دنیا اُتے یا کے آپ دی بیاری صحبت وسیاں دل دیاں باراں

دنیا سی اک تیدا صحرا آپ نے کرم کمائے دنی آپ نے سوئی سیرت وسیاں دل دیاں باراں

مبنول ناز اے بیاک محمد علیہ میرے آقا مولاً آپ دے آیال جیکی قسمت وسیاں دل دیاں باراں

ہر پاسے ای بھیلے سوہنے آپ دے نوری جلوے پائی آپ دی پیاری سیرت وسیاں دل دیاں باراں

پیار دیال سوغاتال تائیں لوکال دامن بھر لئے آپ من میں اوکال دامن میر الئے آپ من من میں باراں آپ من میاں دیاں باراں ا

آب دے آبال کھلرے ہرتھاں نور ایمان دے جلوے دور چہ ہویا شرک جہالت وسیاں دل دیاں باراں

آبِ آئے تے انساناں نے اپنی ذات پجیانی پھر گئی سبھ دے دل دی رنگت وسیاں دل دیاں باراں

آپ دی جاہت دور چہ کیتے سبھ دی روح دے جالے سبھ نے پائی عزت عظمت وسیاں دل دیاں باراں

آپ دے آیال

آپ دے آیاں ڈھے گئیاں سبھ کفر دیاں دیواراں آپ دے آیاں سبھ پاسے ای ہویاں نور پھہاراں

آپ دے آیاں روش ہوئیاں ساڈے ول دیاں باراں آپ دے آیاں رب نے ونڈیاں پیار دیاں انواراں

آپ نے آن وسائی دل وچ نور ایمان دی طافت اسم نے آن وسائی دل وچ نور ایمان دی طافت اسم می این میں ایک سم اوگن ہاراں آپ

آپ نے پاک قرآن دے راہیں سوہنا جانن ونڈیا آپ دے آیاں ہر پاسے ای ہوئیاں نور انواراں

آپ نے اپنا علم ، علم اس دنیا وج ورتایا آپ منا وج ورتایا آپ دے آیال روشن ہوئیال سبھ دے دل دیاں تاراں

آپ نے دسیا فقر لبادہ ہر خلعت توں بھارا آپ منان وقاراں آپ دے آیاں لیے لوکاں بائیاں شان وقاراں

آپ دی صورت کی جفے آپ دے نیڑے ڈھکیا آپ دی صورت کی جفے آپ دے نیڑے ڈھکیا آپ دے آبال سبھنال تائیں ملیال باغ بہارال

چارے پاسے کھنڈیا آقا آپ دا سوہنا جانن آپ دے آیاں اس دھرتی نے کیتیاں ہارسگھاراں

آپ نے دسیا باجھ عمل دے بندہ بے اتبارا آپ نے ونڈیال آکے سبھ وچ سوہنیاں نور افکاراں

آپ دا أسوہ نور دا چشمہ ساڈا كل سرمايا آپ دے آياں ساڈے اُتے وسياں نوری دھارال

آپ نے دسیا ناکارہ اے دولت والا نشہ آپ دے آیاں جا گیاں سمھے ستیاں دل دیاں تاراں آپ

آپ دی نظر سولی پاروں دلان دی دنیا بدلی آپ دی منیا بدلی آپ دے آباں سمھے پاسے کھریاں پیار بہاراں

آپ دا رنگ ای غالب آیا سبھ رنگال دے اُتے اُس مرکاراں ا

آپ نے دتی نویں حیاتی مویاں کمیاں تائیں اس میاں تائیں آپ دے آیاں سبھناں پاسے ہوئیاں نور انواراں

کفر مٹایا دنیا اُتوں آپ نے ماتی بن کے آپ مٹایا دنیا اُتوں آپ نے ماتی بن کے آپاں سبھ لوکان دے چمکیاں دل دیاں تاراں

میرے آقا سبھ دیاں آکے بدلیاں نیں تاثیراں آپ دے آیاں ہر پاسے توں دور ہوئیاں اشراراں

وج کلیمیاں بھی اگ جد میں دی آمد ہوئی آب کھی کئیاں سبھ ناراں ا

آپ آئے تے سوہنے رب تھیں مڑکے رشتہ جڑیا آپ دے آیال لوکال دیاں بدلیاں سوچ وچارال

آپ جہیا انساناں نے پہلاں کدوں سی تکیا آپ دے آیاں سم یاسے ای چڑھ گئے رنگ اتباراں

آپ دے آیاں رحمت پیچی ہر اک ول دی کیاری آپ دے آیاں ہر اک ول وچ پئیاں مختدال مخارال

آپ دے آیاں وچ فضا دے خشبو رکی سونی آپ دیاں ای ہویاں ذکر اذکارال آپ دیاں ای ہویاں ذکر اذکارال

آپ نے آکے خوشبو مجریا جانن ای ورتایا آپ دے آیاں روش ہویاں سمھے کیل نہاراں

آپ دی ذات ملی نے عالی شان قیادت کبھی آپ دی ذات ملی نے عالی شان قیادت کبھی آپ دی آبال خوشی منائی سکیاں نے اغیاراں آپ دے آبال خوشی منائی سکیاں نے اغیاراں

دھیاں تائیں اُپے رہے آپ نے آن دوائے آپ دے آیاں مہراں پایاں مھلال کلیاں خاراں

آپ وے آیاں بخشش دا اساں موتی جھولی پایا آپ دے آیاں بنانوں ملیاں مدنی چن سرکاراں

آپ دے آیاں جگ دیاں سمھے رتاں نکھر مکیاں آپ دے آیاں ہو کئیاں ایتھے چھاواں تے چھتناراں

آب دے آیاں جھوٹی دے وچ پے گئے نور سورے آب دے آیاں دنیا اُتے چکے رنگ نگاراں

آپ دے آبال دنیا اُتے تھوڑ رہی نہ کوئی آپ و کے آبال ونڈیال مکیال بیار دیاں دستارال استارال میاں دستارال

سیج نول سمھے عزتال شانال آپ نے آ کے دتیال آپ مہر نے نے ڈھے مکیال سبھ جھوٹھ دیاں دیوارال

آپ دے آیاں مکیاں جگ نوں سمھے ای تکراراں آپ دے آیاں ہر پاسے ای کھر پیاں گلزاراں

آپ دے آیاں جگ دے اُتوں جھوٹھ کھلارا مکیا آپ دے آیاں سبھ پاسے ای کھریاں پھل مہکاراں

آپ دے آیاں سوہے آقا بھیرا ویلا طلیا آپ دے آیاں سبھ پاسے ای اتریاں باغ بہاراں

آب دے آیاں جارے باسے سوہنا جانن کھنڈیا آب دے آیاں سبھ باسے ای ملیاں نور انوارال

آپ دے آیاں رحمت والا ہر دروازہ کھلیا آپ دے آیاں کفر دیاں سبھ ڈھے مکیاں دیواراں

آزادی دا نعرہ ایتھے آپ دے آیاں وجیا آپ دے آیاں کھل مکیاں آزادی لئی منقاراں

کمزورال بے زورال تائیں عزم سہارا ملیا آپ دے آیال عزت پائی کمزورال نادارال

ہر اک آفت دور چہ ہوئی خوف دلاں چوں نسیا اک اللہ دا بیار وسایا دل دے وچ سرکاراں

آپ نے کیئے ہر پاسے آی نور دے چشمے جاری علم نے مکمت ونڈی آپ نے چمکیاں دل دیاں تاراں

آپ نے دسیا لوکال تاکیل رب اے کہوا تہاڈا آپ نے آ ورتائیال ایتھے توحیدی افکارال

پیار سلیقے دنیا نوں سبھ آپ نے ای سکھلائے آپ نے ونڈیاں وج غلاماں عشق دیاں پرکاراں

آپ آئے تے اس دنیا دا چہرہ سوہنا سجیا آپ آئے دے آیاں دھرتی اُتے ہوئیاں نور پھہاراں آپ دے آیاں دھرتی اُتے ہوئیاں نور پھہاراں

آپ دے آیاں رحمتان والا ہر تھاں بدل وسیا آپ نے آکے جگ تے ونڈیاں بیار دیاں مہکاراں

کھل نبوت والے آپ نے سبھناں وچ ورتائے سبھ دی جھولی یائیاں آپ نے نور دیاں جبکاراں سبھ دی جھولی یائیاں آپ سنے نور دیاں جبکاراں

آپ دے آیاں مولا سوہنے ساڈا شرف ودھایا آپ دے آیاں سوہنے آتا روشن ہوئیاں باراں

پاک ارواحال ابیہ پھل سونے چم چم اکھیں لائے جگگ کرواحال ابیہ کھیل سونے جم کے اکھیں لائے جگگگ کیتا اور بنال تائیں آپ دیاں جھلکارال

سجن ساتھی متر بیارے سبھ دا بخت جگایا سبھنال تائیں نور چہ ونڈیا مدنی چن سرکارال

مینیال نول اُچیائیال والے تاج شہانے ویے آپ نے آکے بخشیال سجونوں وکھریاں شان وقارال

آپ دے آیال دنیا اُتے رحمت دا مینہ ورهیا آپ دے آیال سبھ پاسے ای کھر پئیال گزارال گزارال کھر پئیال گزارال کھر کھر پئیال گ

كهريبيال كلزارال

آب آئے تے اس گلشن وج لتھیاں باغ بہاراں آب دے آیاں سبھ پاسے ای کھڑ پئیاں گلزاراں

آپ دے آیاں جگمگ جگمگ سارا منظر ہویا آپ دے آیاں سبھ پاسے ای کھڑ پئیاں گلزاراں

آپ دے آیاں میرے آقا سوہنے موسم ہوئے آپ دے آیاں سبھ پاسے ای کھڑ پئیاں گلزاراں

آپ نور ہدایت ونڈیا ' روش عالم ہوئے آپ دے تال کھڑ پئیاں گلزادان آپ دے آیاں سبھ پاسے ای کھڑ پئیاں گلزادان

آپ دے آیاں کھنگر بھٹے بل وچ رہم ہوئے آپ دے آیاں سبھ پاسے ای کھڑ پئیاں گلزاراں

سبھ نبیاں دے میرے آقا آپ ای خاتم ہوئے آپ دے آیان سبھ پاسے ای کھڑ پئیاں گلزاراں

آب وا آکھا منن والے سبھ توں اکرم ہوئے آب دے آبال سبھ باسے ای کھر پئیاں گزاراں

اُمی بن کے بھگ وی آئے آپ معلم ہوئے آپ دے آبال سبھ پاسے ای کھڑ پئیاں گازاراں

ملک عرب دے ذرے چکے اخر انجم ہوئے آپ دے آیاں سم پاسے ای کھر پئیاں گلزاراں

آپ دی مدحت پاروں سبھ نول عزتال شانال آپ دے آیال سبھ پاروں سبھ پاسے ای کھر پیکیال گاڑا، اا

مدحت بإك نبي دي.

آپ دا أسوه سامنے رکھے رہيے وچ حصارال حجولی پايئے نور خزانہ پھکن دل دیاں صابیل

آپ دے اُسوہ پاک تے چل کے روح دی بھکھ مٹاہیے رحمت والے بدل وس مہکن باغ بہاراں

پاک نبی دے کلے والا دم دم ورد لکائے پار شگونے پنگرن ہوون ہر پاسے گلزاراں

تقوے دی بنڈ بھاری بھاویں اس نوں سرتے جا کئے جدھر جائے بیار لٹائیے ونڈیئے نور چھہاراں جدھر جائے

نور نی جو سانوں دتا لوکاں تیک اپرا کے ایس ایس میں ایس المال کے ایس وسیلے نام لکھائیئے آپ دے خدمت گاراں

پاک نبی دے خلق دی سؤنی سبھ نوں جھلک و کھا ہے نعت نبی دی رل مل گاہیئے ' چمکن دل دیاں ہاراں

جام محبت والے مٹھے عجم بحر کے ورتایئے سیح دین دی راکھی کریئے ونڈیئے نور افکاراں

علم تے تھکنت والے قصے آؤ فر دہراہیے علم دی بیٹری شوہ سمندر پاہیے بن پنواراں

آؤ آقاً مدنی کولوں پیار دی خیر چہ منگیے طیبہ گری ولوں پایئے بیار دیاں انوارال

بھل بیٹھے آں درس اوہ جبرا سبھ نوں یاد کرائیے سبکے پاک مدینے ولیں کھڑکن دل دیاں تاراں سبکے پاک مدینے ولیں کھڑکن دل دیاں تاراں

وچ جہالت رہ کے اپنا آپ تباہ نہ کریئے علم تے حکمت دولت ساڈی کریئے نہ انکارال

دین دی رسی گھٹ کے بھڑ لال نعرہ حق وا لاکے یاک نبی جی ' یاک نبی جی ' کلمہ حق چناراں پاک نبی جی ' یاک نبی جی ' کلمہ حق چناراں

اوہناں کئی لکھ وار سلاماں جہڑے جان توں پیارے پاک درود دے تخفے بھیجاں لکھ کروڑاں واراں

چم چم اھیں لائے ساوے گنبد دی ہریالی عشق اچ اینے آپ نوں رنگیے پایئے چین قراراں

پاک نبی دے تاکیں دسے حال بن اپنا سارا آؤ کہیے آقا تاکیں کرم کرو سرکاراں

آؤ نھیرے دور نسایئے نوری رشاں تائیں آؤ دل دیاں اکھیاں کھول کے رہیے وچ بیداراں

جاہت والیاں پکیاں نمہراں لایئے اپنے ول تے اوہدے در تے ترلے بایئے وائلوں اوگن ہاراں

عقلال دے نہ کچھے ٹریئے پندھ آسان چہ کریئے عشق نوں اپنا رہبر متھیے پھریئے عشق مداراں

آ قا سوہنے دیے در جا کے منگاں دید حضوری پاک نبی تھیں دل مہجور دا کھول کے حال گذاراں

پوریاں ہوون سبھ دعاواں پاک نبی دے صدقے یاک نبی دے صدقے ای سبھ سجیاں سر دستاراں

طیبہ ولیں نظراں جک کے آؤ ورد پکائے آئو کرد کاراں آؤ کیے ہر ویلے ای مدنی چن سرکاراں آؤ کہیے ہر ویلے ای مدنی چن سرکاراں

آپ دے در توں منکن لکیاں کدے وی نہ شرمائے نال محبت ، عجز دے کہیے بخشو کچھ سرکاراں

آ قا کولوں رج رج منکیے بیار 'شفاعت ' جاہت اوتھوں نور خزیئے ملدے سبھ نوں بن مقداراں

اینے آپ نوں سدا اڈائیے پیار دے انبرال ولیل سومنے پاک دا ناں ای جیئے اپنیاں وچ گفتاراں

رحمت ونڈن والے کولوں رحمت منگیے سارے یاک درود سوغاتاں گھلیے خدمت ویچ سرکاراں

شوق دلال دے پورے ہوندے اوستھے جا کے سارے اوتھوں بیار شفاواں پائیاں سبھناں ای بیاراں

پاک نبی جہیا ہور کوئی نہ سوہنا نے من موہنا رب نے ذکر بلند اے کینا پاک نبی سرکاراں

آپ دے نام صفائی پڑھ کو اک توں اک سوایا وج قران دے رکھیاں سمھے آپ دیاں انواراں

شان عطا معراج انج کیتی جیرت وج خدائی آپ نول محرم راز بنا کے کیتیاں رب گفتارال

رب بخشے اوہ جھولی باوے ونڈی جاندے شبھتھیں ہے تنیں قاسم ' رحمت عالم ' مدنی چن سرکاراں آپ نیں قاسم ' رحمت عالم ' مدنی پن

ختم نبوت آپ تے کیتی سوہنے مولا سائیں آگھے رب خدائی اپنی پاک صبیب توں واراں آگھے رب خدائی اپنی پاک صبیب توں واراں

سبھ اعباز نیں آپ دے سبچ آپ جہیا نہ کوئی ا سبھ اعبار نیں آپ دی سبچ آپ جہیا نہ کوئی ہے ہے ا سبے دے ناویں جند ایم لاوال سارے بھار اُتارال

آپ بہادر' آپ نیں عادل' غیب نوں جانن والے جو قرآن مجید اے دسدا کیویں دلوں وسارال

رحمت والا تاج بوا کے آپ نوں گھلیا رب نے یاک نبی دی آن دے اُتوں جان تے جند میں واراں

شان نبی وے بارے کریئے کدے تعجب ناہیں رب ای جانے شالن نبی دی رکھدا جو ابصاراں

پاک نبی دا سینیاں اندر آؤ پیار رجائے آپ دا پیار ای روش کردا فکراں تے افکاراں

نور نبی دے تا بیں کرنے روش آل دوالا نور نبی تھیں روش کرنے اپنیاں سوچ وجاراں

آپ دی رحمت رافت سبھ لئی گوڑھیاں چھاواں ونڈے م آپ دی رحمت رافت روکے کفر دیاں بلغاراں

آب دی ذات نول اشرف متھے دل دے روگ گوائے پیارے آتا سانول رکھن اپنے وچ دلدارال آپ دا شان بیان نہیں ہونا لکھ میں کرنا جاہواں آپ دا شان بیان کراں نے اپنا سینہ ٹھاراں

ہے محبوب نے محرم رب دے ہور گویڑ کیہ لانا ہے دیاں سوہنیاں کر کر گلال اینے بخت سنوارال

خُلق سمندر آپ دا سارے نبیاں نالوں اُجا مینوں خُلق سمندر وچوں دیوو نور پھہاراں

آپ دا شان بیان نہیں ہویا مِلھ غلاماں لائے سے موال میں معظمت اگے جھکیاں سخن دیاں رفتاراں آپ

کنے لوکال بحر کھنگالے آپ دی عظمت والے تحکے ہارے لوک وچارے کردے کیہ اظہاراں

اک اک نال دی کھوج اچ ڈیے نہ تک جانہ سکے جرائیل دی پہنچ توں اُتے آپ دیاں انواراں جبرائیل دی پہنچ توں اُتے آپ دیاں انواراں

آؤ اپنی جاہت تاکیں شوق دے پر ہن لا کے پاک درود وظیفہ کریئے ' پہنچے وچ درباراں

آؤ رب دے بیازے تائیں سارے نزلا پایئے ول شیشے نوں صاف کرائیے انزن دھوڑ غباراں

آؤ اپنا آل دوالا ایسرال بمن رشنایئے آؤ میل اوہ لائی جمری لائی اے زردارال آؤ میل اوہ لائی جمری لائی اے زردارال

اوہناں نال تعلق اپنا جیوں جیوں پکیاں ہونا توں تیوں ساڈے دل دے اندر کھڑنیاں نیں گلزاراں

ہور دوارہ کوئی نہیں ابیا پوری کرے جو حاجت پاک نبی وے پاک دوارے اپنے بخت سنوارال

ول دی تانگھ اے اوسے در نے ساہ ابیہ بورے ہوون آ قا دل دے اس جذبے نوں رکھو وچ حصاراں

صلیِ علیٰ دا سوہنا نغمہ سارے رل کے گائیے آو اوس دوارے جا کے منگیے کھیل مہکاراں آو اوس دوارے جا

آپ دے پیار دی تانگھ تمنا دون سوائی ہووے آپ دے ذکر تھیں راحت پاواں مدنی چن سرکارال آپ دے ذکر تھیں راحت پاواں مدنی جن

مدنی چن سرکارال

میں کوجھی سال روپ چڑھایا مدنی چن سرکاراں وحدت والا جام پیایا مدنی چن سرکاراں

سے دی ڈھال دنے نال ای ڈیے جھوٹھ دیے سارے حملے حق حق دا سورج آ جیکایا مدنی چن سرکاراں

وہماں، خاہشاں، حرصان، ہوساں روگ سی کئے لگے دل وا ہر اک روگ مٹایا مدنی چن سرکاراں

جنہاں تائیں نندیا جگ نے ماڑا جان کے ایتھے اوہناں تائیں گل نال لایا مدنی چن سرکاراں

جنگل ، بیلیے، باراں دے وج آپ دا نال پیا گونج ہر دل اندر بھل کھرایا مدنی چن سرکارال

ہر اک قول مبارک آپ دا سورج وانگ اے روشن بے وصفاں نوں وصف سکھایا مدنی چن سرکاراں

سوہنے آپ دے ناوال اندر ہر اک روگ دا جارہ ایہناں دا میں ورد بکایا مدنی چن سرکارال

وہم گماناں اندر لوکی ٹردے ہے سن ایتھے صدق یقین دا دیپ جگایا مدنی چن سرکاراں

آپ دے مطرے بولال دا سبھ امرت رس نیں ببنیرے دل دا سارا زہر گوایا مدنی چن سرکارال

آپ دی رحمت پاروں صحرا گلشن دے وچ بدلے پخرال نول وی موم بنایا مدنی چن سرکارال

"میں" دی ذات دے پنجرے اندر قیدی سن سبھ ایتھے سبھ نوں جیون ڈھب سکھایا مدنی چن سرکاراں

آپ دی ہستی مان مین کمزوراں بے زوراں وا ماڑیاں تا کیں گل نال لایا مدنی چن سرکاراں

آپ دی بنونی سیرت دے بھل دنیا نے جو کھلرے اور بنال نے ای بھل مرکاراں اور بنال نے ای بھل مرکاراں

سوہنے نور نے ہر پاسے ای اپنیاں رشاں ونڈیاں عرشاں، فرشاں نوں رشنایا مدنی چن سرکاراں

ہر مشکل وچ آپ دی رحمت سایا کردی وکھی جندری تھل نوں باغ بنایا مدنی چن سرکاراں

آپ دے ہوٹھاں اُتے آ کے حرف سنہرے ہوئے معدیاں وی اتبار اے پایا مدنی چن سرکارال

سوہنے سبج سبعا نے ہر اک تلخی نوں کٹ دِتا سم نوں شیریں آپ بنایا مدنی چن سرکاراں

دنیا والے انج لگدا سی تیدے تھل وچ پھردے آپ دی ذات نے کینا سایا مدنی چن سرکاراں

اینے رنگ وچ رنگن دے لئی سبھ اصحاباں تائیں گیہ گیہ اپنے سنگ ٹرایا مدنی چن سرکاراں

آب دے پیار دی جھیل دے اندر جہڑا پھل وی تریا حصوم حصوم کے اوہ لہرایا مدنی چن سرکاراں

کالی رات کفر دی اندر جبر بے لوک سی سنے اوہناں تائیں آن جگایا مدنی چن سرکاراں

وری کماون جہوے لؤکی خیراں اوہ وی پاون انج دا بیارا سبق بردھایا مدنی چن سرکاراں

اوہو اج زیارت گاہاں جھے قدم چہ رکھے غاراں دا وی شان ودھایا مدنی چن سرکاراں

یاد ای مملی والے دی ایمان جل تقل ہوئیاں ہوئیاں ہوئیاں ہوئیاں ہجر دا بخشیا اے سرمایا مدنی چن سرکاراں

اُمت دی غم خواری دے لئی اتھر کیر کے اکھیوں اُمت دا اے مان ودھایا مدنی چن سرکارال

سبھ نبیاں دے میرے آقا آپ ای خاتم ہوئے آپ دارنگ ای غالب آیا مدنی چن سرکاراں

آپ دے بیار دا صدقہ سانوں ہر شے ایتھے کہھی نور تھیں دامن پُر فرمایا مدنی چن سرکاراں

اوہنوں نویں حیاتی کبھی اوہو اکرم ہویا جہوا یاک دوارے آیا مدنی چن سرکاراں جہوا یاک دوارے آیا مدنی چن سرکاراں

آپ دے آیاں میرے آقا سوہنے موسم ہوئے کیتا گیا وا روپ سوایا مدنی چن سرکاراں

آپ دا اُمتی بن کے اسال نے سؤنی دولت کبھی ساؤے دا اُمتی بن کے اسال نے سؤنی دولت کبھی ساؤے دل دا میل گوایا مدنی چن سرکارال

رات دنیں میں کرال وظیفہ آپ دے سومنے نال دا آس مری نول ہے رشنایا مدنی چن سرکارال

قول مبارک آپ وے سارے سجائی وے زینے علم منزانہ خوب لٹایا مدنی چن سرکاراں

آپ دی رحمت برکت صدیے شہر گرال سبھ وسدے علی رحمت برکت صدیے علیہ گرال سبھ وسدے علی جگ وی مرکاراں علی علی مرکاراں علی علی مرکاراں علی مرکارا

عزت شان ملی اے ساتوں آپ دی ذات دے پاروں ڈبدا بیٹرا پار نگایا مدنی چن سرکاراں

ہے در توں خیراں یاون بھ کیاں نظران سیھے امر شفا دا ہ ورتایا مدنی چن سرکاراں

رحمت والے باب چہ کھولے آپ نے دھرتی اُتے ذرہ ذرہ خوب سجایا مدنی چن سرکاراں

ازلی نور نے آ کے ونڈیاں ہر تھاں تے رشنائیاں سومنے خلق وا مینہ ورسایا مدنی چن سرکاراں

بن کے رہبر آپ نے سانوں نور بھیرت دتا رپرھ کے ربی تھم سایا مدنی چن سرکاراں

ہر مختاجی دور اے کیتی لطف عطاواں کر کے جیون وادی پیار وسایا مدنی چن سرکارال جیون وادی پیار وسایا مدنی چن سرکارال

عرشاں اُتے نقش جمائے آپ دے سوہنے قدماں اوہنوں اپنا فرش بنایا مدنی چن سرکاراں

دید نبی دی خاطر عرشی صفال سی بنط تھلوتے شان جدوں معراج دا پایا مدنی چن سرکاراں

نعت مبارک جہڑے لکھدئے اوہناں تائیں ہتھیں مدحت والا جام بلایا مدنی چن سرکاراں

بلھاں اُتے آن نوں پہلاں بوری کیتی رب نے ہتھ دعا لئی جدوں اُٹھایا مدنی چن سرکاراں

آپ دا سوہنا اُسوہ ای بس ساڈا کل سرمایا جس شعیں دل نوں اے رشنایا مدنی چن سرکاراں

میں آکھاں بئی سبھ لوکاں توں میرے لیکھ نیں جنگے میرے من واشہر وسایا مدنی چن سرکاراں میرے من واشہر

وگڑے کم سنوارے سارے پاک وسیے تائیں ول والا ہر روگ مٹایا مدنی چن سرکاراں

پیار دی سنگھنی حیاں اے کیتی میرے سر دے اُتے ہر خاہش نوں توڑ چڑھایا مدنی چن سرکاراں

ہ ہے دیے نور نے دنیا تائیں خشبو تھریا کیتا وچ دلاں دے نقش جمایا مدنی چن سرکاراں

آپ دی مملی ڈھکدی بئی اے ساڈے عیبال تائیں نور شفاعت دا ورتایا مدنی چن سرکاراں

رحمت ' راحت ' عزت ' دولت بل بل او ہے کھٹی . یاک دوارے جبرا آیا مدنی چن سرکاراں ۔

آپ دے آیاں سانوں رب دی سؤی ذات چہ کھی ساؤا رب نال میل کرایا مدنی چن سرکاراں ساؤا رب نال میل کرایا مدنی چن سرکاراں

جنھال جیون بیڑے کھیلے آپ دی وج غلامی اوہنال اپنا شان ودھایا مدنی چن سرکارال

اپی جان دے وریاں دے لئی آپ نے رحمت منگی ا اپنا سوہنا شان وکھایا مدنی چن سرکارال

لات منات دے بتال تاکیں توڑیا اگے ودھ کے اکو رہا دے اکو رہا دے ہوں کے اکو رہا دے کھے لایا مدنی چن سرکاراں

اک دوجے دے خون دیے ویری لوکال تائیں کسرال بھائی ہوائی ہوائی

علم دے پیکر 'علم دے مخزن ' رحمت دے نیں محور ہر اک ذرے نوں جیکایا مدنی چن سرکاراں

ازلاں توں اے جاری ساری آپ دے نور دا چشمہ ہر اک جی نے فیض اُٹھایا مدنی چن سرکاراں

ذہناں وچوں مفروضے سبھ آپ نے آکے کڈھے حق چی دا عرفان کرایا مدنی چن سرکارال

رگ رگ وے وچ رچیا وسیا آپ دا نال ای سوہنا چین دلال نے جس تھیں بایا مدنی چن سرکاراں

ایہ اعجاز وی آپ دا آقا ساری دنیا من دی ڈبدے سورج نول عبلٹایا مدنی چن سرکارال

آپ دے سوہن نے دنیا تائیں خوشبو بھریا کیتا ہر تھاں سوہنا نقش بنایا مدنی چن سرکاراں

بن کے رہبر آپ نے سانوں نور بھیرت دتا آپ دا مولا شان ودھایا مدنی چن سرکاراں

آپ دے ذات تے آقا سوہے لکھ کروڑ سلامال ہار درودی عرشوں آیا مدنی چن سرکارال ہار درودی عرشوں آیا مدنی پین

د رود و سلام

سویخ بار سلامان والے خدمت وج سرکاران صلق علیه وا ورد ایکاران لکھ کروڑان واران کھ

مرنی خیر انامال وے لئی سوہنیاں نور پھہارال سے سوہنیاں نور پھہارال آپ دے سوہنے نامال دے لئی سوہنیاں نور پھہارال

طیبہ پاک توں جہر میاں آون مہکاں ونڈ دیاں واوال اوہناں دے اکراماں دے لئی سوہنیاں نور پھہاراں

طلع البدر علینا جھے بیجیاں سی رل گایا اوہناں روش باماں دے لئی سوہنیاں نور پھہاراں

لکھ کروڑ سلام محبت سؤنی جالی تاکیں ہادی نور پھہاراں ہونیاں نور پھہاراں

احمد نے محمود ، محمد علیت ، طیب ، طاہر ، حامد علیت احمد سومین سوہنیاں نور مجمہاراں سوہنیاں نور مجمہاراں

منبر نے محراب اوہ علیٰ 'گنبد خضریٰ پیارا اُسے پیار مقاماں دے لئی سوہنیاں نور پھہاراں

روضے پاک نوں چین آکے جبر بیاں نال محبت اوہناں فجرال شامال دے لئی سوہنیاں نور پھہاراں

اکھیاں دی اوہ مختدک نالے چین دلاں دا ساؤے آ ساؤے آپ دی اوہ مختدک نالے چین دلاں دا ساؤے آپ آپ دے سبھ اقداماں دے لئی سوہنیاں نور پھہاراں

آپ دے روضہ پاک تے آون پیار سلام وی جنے اوہناں پیار سلاماں دے لئی سوہنیاں نور پھہاراں

آپ دی بینظک اندر بیٹھ کے جہڑے موجال مانن اوہناں لعل بداماں دے لئی سوہنیاں نور پھہاراں

جہریاں مشکاں ونڈیاں جاون آپ دے صدیے آ قا اوہناں مشک مشاماں دے لئی سوہنیاں نور پھہاراں

وچ غلامی رہ کے آپ دی سدا جہاد جو کردے اوہناں پاک غلاماں دے لئی سوہنیاں نور پھہاراں

.....☆......

جہاد

سوہنے رب دی کیتائی دیاں بھر کے سبھ انواراں عشق نبی وا رنگ جڑھا کے لیے کے نور پھہاراں

جہڑی اوکڑ آوے اوہنوں ہمس ہمس سینے جریئے شکر گزاریئے سوہنے رب دا پایئے شان وقاراں

مال متاع اولاد نے جاناں اُس دے ناویں لائے ایہدی مجھ تشہیر نہ کریئے وانگوں اوگن ہاراں

اینے اک اک ساہ دی کریئے بل بل ہے رکھوالی فیر جہاد اے پورا ہوندا بدلن سوچ وجارال

عالی رتبہ پاون لئی اے کنڈے کھنے پیندے جہرے اومری راہ تے ٹردے پاون وکھ ہزارال جہرے اومری راہ تے ٹردے پاون وکھ ہزارال

ایویں تے نہیں ایڈی اُچی نور دی نعمت لبھدی ایویں تے نہیں اوہدے ولوں ملدیاں بیار اتبارال

موہوں أف نہ كريئے نجمى رہيے صابر بن كے مادا رتبہ عالى اے فرجمكن دل دياں تارال ملدا رتبہ عالى اے فرجمكن دل دياں تارال

علم قرآنی پڑھیے ہے کر جذبے کیے ہوندے نور ایہ دل وچ رچ جاوے تے کردا دور آزارال سکہ.....

قرآن پاک

نور صحیفہ نور نول ملیا آئیال نور بہارال نوری ایہنوں کے آیا جگمگ ہوئیال غارال

ایہ جد نور بہاڑ نے تکیا اوہ وی نوری ہویا نور ایہ کھنڈیا جھے جھے گھڑ پئیاں گلزاراں

حرف حرف تے نقطے ایہدے رکھدے شان نرالی مشرق مغرب روش کیتے ایہدے نور انوارال

حق تے باطل دوہاں تائیں ایہ وے کھول وکھاندا رحمت ' راحت ونڈوا بل بل اینے وچ دلداراں

نال فصاحت نال بلاغت اک اک یارہ مجریا دور جہالت کیتی جگ توں ایہدے نور افکاراں

ایہنوں اپنی وچ حفاظت مولا سائیں رکھیا ایہدا ہر اک قول اے فیصل اُچا وچ درباراں

نیکاں پاکاں لوکاں لئی اے خوب ہدایت ونڈدا ایہدے نور نے روش کیتیاں ساڈے دل دیاں باراں

ایبدے قاری شرفال والے ' حافظ سوہن سنکھڑے اس توں راحت ' رحمت یائی عمرال دے بیارال

ایہ اعجاز اے پاک نبی دا دیندا ایہ تنویرال ایہدی حکمت نال ای چمکن سبھ دے دل دیاں تارال

ایہدے نور تھیں روٹن کریئے آؤ جار چھیرا ایہدے نور دے تائیں ڈھائے جھوٹھ دیاں دیواراں

علم خزانے ایہدے اندر سوہنیاں صفتاں والے اوہو یاندے جہرے کردے اس تے سوچ وجاراں

توڑ قیامت ایہدے حکماں دنیا اندر چلنا ایہدے اندر نور الہی حکمت بھریاں دھارال

تھم ربانی سوہنا اُسوہ، دوویں اس دے اندر ایہ اک سونی نعمت بخشی پاک نبی سرکاراں

سوہنے رب نے گلیا آبہ دستور حیاتی والا عملاں تھیں پاکیزہ کردا رکھدا وچ حصارال

آل نبی ' اصحاب نبی دی عزت آدر دست سوینے پاک صحفے رکھیاں ایہناں سر دستارال سیکہ.....

آل پیاری پاک نبی دی

پاک نبی دی آل دے اُتوں اپنا تن من واراں ایہناں اچیاں جاناں لئی میں مدحت ہار کھلاراں

پاک نبی دی آل نے سیج دی حرمت شان ودھائی پاک نبی دی آل نے ڈھائیاں جھوٹھ دیاں دیوارال

پاک نبی دی آل پیاری اُجیاں شانال والی ایک نبی دی آل دا ناوال اطا وج دربارال پاک نبی دی آل دا ناوال اطا وج دربارال

صدقے ایہناں اچیاں توں میں واری واری جاوال جہاں اپنی کہ تے ڈکیاں جھوٹھ دیاں یلغاراں

پنجبتن باک دی مدحت کر کے بیندیاں دل وچ مصنداں پنجبتن باک دی مدحت کر کے اپنا سینہ مصاراں

ایہناں دا ای نور اے سارا رکھدے شان مثالی ایہ جنت دے وارث سارے ایہناں سر دستاراں

خشبوواں دنے بلے آؤن نال سومنے جد جیئے ایہناں سومنے ناوال نال ای مہکیاں سبھ گلزارال

آل نبی دی مدحت کریئے آقا وی بخش ہوندے سختش ونڈے کملی کالی نالے نور انوارال سختشش ونڈے کملی کالی نالے نور انوارال

اصحاب رسول

صدیق 'عرف عثمان 'علی جہے سوہن سنکھر سے یاراں سوہنے دین بغیج اندر کیتیاں خوب بہاراں

جارے بار نی دے پیارے ' جارے نور منارے جارے اور منارے جارے مہر وفا دے سورج رکھدے اُج دستاراں

پاک ملائک ایہناں دے گئی نت دعاواں کردے پیار سلاماں پیش چہ کیتیاں سومنے نور اسواراں

ایہناں دے ای نور تھیں ہویا روش آل دوالا سبھ تھیں لطف عطاواں ونڈیاں سوہنے نقش نگاراں

باقی وی اصحاب نبی دے روش روش تارے جھال دے ایمان تھیں ہوئیاں روش سیھے باراں

وچ غلامی ایهنال دئی بس جیون اسیں بتاییخ ایهنال نال محبت کریئے چمکن دل دیاں تارال

ایہناں پاک نفوساں توں اے رب وی راضی ہویا ایہناں وچ ای ونڈیاں سوہنے سوہنیاں سبھ دستاراں

پاک اصحاب دی خدمت دے وج کھاں ہار سلاماں ہو سلاماں ہور سلاماں ہوراں جہوں کھریاں ایم گلزاراں جہواں دیاں فکراں تائیں کھریاں ایم گلزاراں

ایہناں سوہنیاں تکیا آپ نوں آپ دے نیڑے بہہ کے ایہناں میں دلے میں دل جبکائے باک نی سرکاراں ایہناں دے نیں مرکاراں

ایہ نیں پاک پور سارے پاک نبی دے ساتھی ایہناں اُتے نور نبی نے پائیاں نیں جیکاراں

جاہت والے جام چہ لی کے مہکال ونڈدے بیٹے نیں آتا ایہناں تائیں رکھیا اینے وچ دلداراں

ایہ نیں جھاں واریا سبھ کچھ اپنا پاک نبی توں یاک نبی دی ڈھال سبنے جو جھاں کھادیاں ماراں

سارے سوہنیاں شاناں والے ' سارے افضل اعلی سارے خوب مثالی رکھدے اپنیاں طور اطواراں

ایهنال و نج کچھ خاص الخاص نیں رہنے ناتے ولوں کیتا دین اسلام نول اُچا ایہنال ای جی دارال

ایہو عاشق صادق لوک نیں روشن چن تے تارے ونڈی لاٹ محبت والی ایہناں نور میناراں

ابیر سبھ آپ دی صحبت بیٹھے آپ نول رج تکیا چمیا آپ دا جسم مبارک ' سنیاں نیں گفتاراں

.....☆......☆

آ ب دیال گفتارال

موتیاں وانگوں چمکن آتا آپ دیاں گفتاراں علم خزانے ونڈن آتا آپ دیاں گفتاراں

مہر محبت بیار اخلاق دے بھلال نال ایہ سجیال ، مہر محبت بیار مہلن ہے تا ہے کھلال نال ایہ سجیال ، مہلن ہواں گفتارال مہلن آ قا آپ دیاں گفتارال

جاناں دے لئی راحت نیں تے ایماناں وا حاصل شاو دلاں نوں رکھن آ قا آپ دیاں گفتاراں ساو دلاں اس گفتاراں

ایه نین ہر اک روگ دا جارہ ساڈا بنت سہارا تن من کردیاں روش آقا آپ دیاں گفتاراں

ڈلھکال مارن ایہناں دے وج رنگ حیاتی والے پیار دا کھریا گلشن آقا آپ دیاں گفتاراں

سچائی دیاں مہراں لائیاں آپ نے ایہناں اُتے اس ونیا لئی جانن آ قا آپ دیاں گفتاراں اس ونیا لئی جانن آ قا آپ دیاں گفتاراں

ہر اک دور آج ایہ نے ڈہنیاں تازہ پھلاں وانگوں نویاں ہر دم لگن آتا آپ دیاں گفتاراں

حدیث نبوی علیسه حدیث نبوی علیسه نرجمه

سوئی نیت عملاں تائیں دیوے نور بہاراں نیت نیہ نوں کیاں کر کے عمل دا محل اساراں

ڈھال بے گا روزہ تیرے ہور گناہاں اگے روکے شر شیطان دیاں ایہ ہوون جو بلغاراں

نہ اوہ تیرے مال نوں وکیھے نہ اوہ نکے صورت حماتی مارے عملاں ولے وکیھے دل دیاں باراں مراب مارے عملان ولے وکیھے دل دیاں باران

شکر گزار نہیں لوکاں دا جو کوجھا اے اوہ بندہ رب دا کیویں شکر گزارے ونڈے سنج انواراں

جاہوو جو کچھ اپنے لئی اوہ دوجیاں لئی وی جاہوو یکا انج ایمان اے ہوندا کھڑدیاں نیں گازاراں

عکیاں اُتے رحم نہ کردا وڈیاں دی نہ عزت اوہ نہیں ساڈے وچوں آکھیا پاک نبی سرکاراں

ایمانال وا حصہ ہے ایر نور حیا دا سوہنا ہے کر ہووے ایر اکھیاں وج پھیدیاں نور پھہاراں

بوہتا ہسنا قلب نوں مردہ کر دیندا اے تد ای سوہتا ہسنا قلب نوں مردہ کر دیندا اے تد ای سوہنے آتا گھیا دل نوں رکھو وج حصاراں

غصے اُتے قابو پایئے نور ایمانی ودهدا غصہ ہے کر نہ کریئے تے نعمتال ملن ہزارال

نور امانت، وڈی دولت دل نول شاہی دیندی جہرا اس دی راکھی کردا یاومے شان وقارال جہرا اس دی راکھی کردا یاومے شان وقارال

نفس تے قابو جنھے بایا اوہ ای طاقت والا شمن کولوں چت نہ ہووے رکھدا ہتھ مہاراں

نرم سجا جو رکھدا جہڑا کھتے متھے ملدا اوہو رب دا بیارا اوہدے سر بھبن دستارال

نیکی والی راہے پانا نیک عمل اے سوہنا رب توں منگاں توفیقاں میں اپنی ذات تکھاراں

بھیڑے کم نوں اسیں مٹائیے جنگے کم ول لگ کے چنگی صحبت رکھیے کریئے چنگیاں سوچ وجاراں

سیکے کتے برائی اوہنوں طاقت نال چہ ڈیے انجے نہ ہووے بھیڑا کہہ کے کریئے استغفاراں

جہوا دوجے لوکال دا اے ایتھے عیب لکاندا سوہنا رب وی بخشے اوہنوں دیوے پیار اتباراں

جنہاں دا اخلاق اے چنگا اوہ ای لوک نیں چنگا عزت 'عظمت اوہ ای باندے ہوندے وج اُچیاراں

دین مکمل ' الله اک نے ' پاک رسول نوں متاں صوم و صلاتاں سدھیاں رکھاں مج زکوۃ گزاراں

مال اسباب نہیں رکھدا بھاویں نور غنا جو رکھدا اوہ اسباب نہیں رکھدا بھاویں نور غنا جو رکھدا اوہ اسباب نہیں دستاراں اوہ اے سر دستاراں

قرضہ لینا وڈی لعنت عیب اے دنیا داری دیدا اے رسوائیاں نالے رکھدا وچ بیاراں

رشوت لینا ' رشوت دینا دوویں ناری کم نیں لعنت والا کم اے ایہنوں پھڑیا اے بدکاراں

اک دوجے تھیں تخفے دیئے پیار محبت ودھدی کینے دور نیں ہوندے اس تھیں نکھرن فکر افکاراں

خدمت جہرا قوم دی کردا اوہ سردار اے اصلوں پیار محبت سوبھا یائی قوم دے خدمت گاراں

سائل تائیں نیکی کرنا صدقہ ای اکھوائے مندا کدی نہ بولو اُس تھیں نرم کرو گفتاراں

افضل اوہ انساناں وچوں جو قرآن دا طالب سینے لائے نالے ونڈے اس دیاں نور افکاراں

جیویں کھاندی اگ لکڑی نوں انج حسد اے کھاندا نیکیاں تائیں ساڑ کے رکھیا ایہدے شر اشراراں

جہڑا اپنی ذات نول ایتھے عجز مقام اے دیدا سوہنا رب ہمیشہ دیوے عزت دیاں دستاراں

رحم کرے نہ جو دوجے تے رحم کدے نہ پاوے اوہدے کہلوں دور ای رہندیاں رحمت والیاں دھاراں

بیار ' محبت اتے عداوت رب دے لئی جو رکھدا اوہ اے ایچ عملال والا رہندا وچ مدارال

مومن وے لئی بندی خانہ کافر دے لئی جنت ایہ دنیا تے ایہدیاں ظاہری سمصے باغ بہاراں

موت نصیحت کافی اے بس عبرت دے لئی ایتھے موت نوں جہرا یاد اے رکھدا رہندا وچ بیداراں

بیار سلام نوں عام چہ کرنا سؤنی بیاری عادت امن امان اچ رکھے سبھ نوں ونڈے پھل مہکاراں

تد ہوندا ایمان کمل ہے کر آپ جو جاہوو اوہو ونڈو ونڈن لکیاں اندر غیراں بارال

اینے کول قناعت والی دولت رکھدا جہرا اوہدا مال کدنے نہیں مکدا وانگوں دنیا داراں

سے نیکی دے کیل کھڑاندا جنت ول لے جاندا سے جاندا سے جاندا سے سے اندا سے سے سوہنا سے سوہن سنکھڑا رکھدا نور انوارال

اوہ نہیں ساڈے وچوں جبرا دھوکھا دیون والا آکھیا اپنی اُمت تائیں پاک نبی سرکاراں

حرص امیدان ودهدیان جادن بنده بدها ہودے اوہ دھوکھا نہیں کھاندا جہرا کردا استغفاراں

شرک نہ کرنا بھاویں تہاڈا جسم جلایا جاوے بوٹیاں نوچن بھاویں کافر دیون دکھ ہزاراں

جس دے ہتھوں اتے زبانوں رہن سلامت مسلم ج اوہو ای نیس مسلم جبڑے ونڈن چین قراراں

اک سوراخوں دو واری تے مومن ڈیک نہیں کھاندا اوہدے کول اے علم تے تحکمت اوہ نہیں وچ گنواراں

ماواں دے قدماں دے تھلے رب نے جنت رکھی سوہنا تاج سعادت پایا ماں دے خدمت گاراں

زہر اچ بچھے تیر شیطان نے رکھے کول نیں جبڑے بد نظری دیاں اوہناں وچ ای ہندیاں بین شاراں

بخل نے بداخلاقی سمھیاں مومن وچ نہیں ہندیاں مومن دی نہیں شان کہ اُس نے چلن ایہ پُرکاراں

آپ دیاں سوہنیاں گلاں والے علم خزانے ونڈ کے آپ دیاں سوہنیاں گلاں والے علم خزانے ونڈ کے آپ دیاں جیاں تے یاواں چین قراراں آپ دیے سوہنے نال جیاں تے یاواں چین قراراں ہے.....

سو ہے نام نبی و سے سار ہے

سوہنا نام محمد علیات بیارا جیہدیاں سبھ جھلکاراں عرشال فرشاں اندر ویکھیاں ایہدیاں نوری دھاراں

آب دا نال اے احمہ بیارا سوہنیاں جہدیاں دکھاں ایہنوں ساہویں رکھ کے سونی رب دی حمد چاراں

آب دا نال اے حامہ سوہنا آج تعریفال والا سوہن مناصبے میں ابن خاص ابن خاص ابن ذات تکھارال

آپ دا نال محمود اے اُتا اُجیاں شاناں والا اُت میں اس نال تھیں این بخت سنواراں

آب دا نال اے قاسم پیارا نعمتال ونڈن والا دائمتال ونڈن والا دامن مجرلال ایبدے صدیقے پاوال نور پھہارال

آپ دا نال مختار وی سوہنا جس دے ہتھ خزانے جہرا ونڈے سارے مگارال جہرا ونڈے سارے مگ

آپ دا بیارا نام اے فاتح جس دے نال نیں جتال جمرا حق دا بیارا نام اے فاتح جس دے نال نیں جتال جمرا حق دا داعی ' روکے کفر دیاں بلغارال

ہ ہے دا ناں اے شاہر سوہنا نور گواہی ونڈدا جس دی برکت رحمت نال نیس سجیاں پیار بہاراں

آپ دا پیارا نام اے حاشر سوہنا نور منارا جنہوں من کے احد احد آکھیا اوگن ہاراں

آپ دا ناں مشہور اے اُتھا جس دا ہر تھاں جلوہ جہدیاں پاک ملائک صدیاں تکدے رہے انواراں جہدیاں پاک ملائک صدیاں تکدے رہے انواراں

آپ دا نام رشید اے سوہنا جہوا سبھ دا ہادی نھیریاں وچوں کڑھ کے جنھے دِتیاں نور افکاراں

آپ دا نام بشیر وی لکھیا دبندا جو خوش خبرال جس تھیں کھلریاں نیں تنویراں کردا روش باراں

آپ دا نام نذر وئ سوہنا باطل دی حد دستے فہناں نول بیداری دیوے رکھے دور اشرارال

دائع بن کے دعوت دِنی آپ نے شام سورے داعی بن کے حق دے حق وچ کیتیاں نیں گفتاراں

شافِ بن کے آپ نے ہر اک درد دا جارہ کیا روحال دا درمان چہ کیا ونڈیاں نوری دھاراں

بطحی اسم مبارک سوہنا بطحا شہر دی نسبت جھے سے نوں ملیاں ہاراں جھوٹھ نوں ملیاں جھوٹھ نوں ملیاں ہاراں

ھادا سم مبارک آپ دا ونڈے نور ہدایت جہل دے پنجرے توڑے جنھے دتیاں پیار بکاراں

مھد پیارا نام نبی دا گراہی نول کئے مھد پیارا نام نبی دا گراہی نول کئے جیون پیار سوغاتاں ونڈے اپنے وج دلدارال

مھدی سوہنا نام آقا دا نھیرے مار مکاوے ایبدے تائیں دل وچ انزن نور دیاں جپکاراں

مارِ دیاں لاٹاں کردیاں باماں تائیں روش ایبناں روش باماں تائیں اپنا دھن من واراں

منج م آکھ کے پاک نبی نوں سوہنا سرور متھیا سوہنے سرور آتا دتیاں سبھ نوں شان وقاراں

ناہ سوہنا نام نبی دا صدق صفا سرناواں سوہنا دے دل دھوتے اس تھیں پاک نبی سرکارال سبھناں دے دل دھوتے اس تھیں پاک نبی سرکارال

آپ رسول خدا دیے سوعنے خوبیاں نال بھریے نیں ہستی آپ دی پھل پرچی اُچی وچ گلزاراں

سوہنا پاک بنی اے آپ دا سوہنا سوہنا ناواں سبھنال تائیں خوب رجایا آپ دے نقش نگاراں

ائی آپ نول رکھیا سارے دیے علم خزانے آپ معلم ، ہادی ، رہبر آپ دے ہتھ مہارال

ہ ہے تہامی حسب نسب وج آب نیں سبھ نوں اعلی اعلی ہے تہامی حسب نسب وج آب نیں سبھ نول اعلی اسلامی میں شان تے شوکت والے آب دے سر دستارال

ہائی آپ وا لقب اے پیارا دوئیں جہانیں اُتھا مہارک آپ دے سوہنے کچے نور اسوارال

ہ ہے عزیر نیں سبھناں دے لئی شان بزرگی والے اُمت دے رکھوالے آپ نیں سبھ دیاں لیندے سارال

طرا سوہنا نام اے پیارا ونڈ دا نور نظارے پاک مبارک ناں ایہ جیاں اپنا سینہ تھاراں

آپ رؤف رحیم نیں آ قا رحمت بن کے آئے آپ دی رحمت رافت،رکھے سانوں وچ حصاراں

آپ حریص نیں اُمت دے لئی منکدے بخشش رحمت ایسے پیار دے چشمے کول میں اپنی عمر گزاراں

آپ دا پیارا نال فائح اے جو دروازے کھولے پیار دی مشعل بالے جہوا ونڈے سوچ وجاراں

آب نے مصباح بن کے جگ وج جگگ جگگ کیتا اوہو روش ہویا جنھوں ملیاں نور انواراں

آپ حجازی سوئی نبست سانوں گے پیاری آپ محان میں معمت کی جاری اتباراں آپ دی جاہت ونڈے پیار اتباراں

آپ امر نیں سوہنے رب دے آپ نقیب وی سوہنے ۔ بنے خطیب تے خوب ہلائیاں ستیاں دل دیاں تاراں

آپ نیں عجمی آپ نیں عربی آپ نیں مکی مدنی ا مائل کینا خوب ولاں نوں آپ دے ذکر اذکارال

ناطق بن کے سبھناں تھیں قرآن دی دولت ونڈی ناطق بن کے سبھناں تھیں قرآن دی دولت ونڈی نال خوشی دے جھولی پائے ایم پھل نیکو کارال

حافظ آپ دا نال اے کردا سبھنال دی گرانی الطف حیاتی والا ونڈدا اینے وج بیارال

عالم بیارا نام آقاً دا دسے تھید حیاتی یارا نام آقا دا دسے تھید حیاتی یاندا سوہنا دل دل ول جھاتی ونڈوا سخن ہزارں

واعظ بن کے آپ نے آقا نور افشانی کیتی سوہنا نور بچھاتیا ناہیں ازلاں دے گنواراں

آپ دا پیارا نام فضیح اے خوب فصاحت بھریا آپ دیال پاک اداوال اُتے اپنی جان نارال

آب نیں اولیؓ ، اعلیؓ ایسے مثل مثال نہ جس دی نور اچ ڈھلی ذات مبارک سبھ دیاں لیندی ساراں

آپ ترازی ، آپ قرینی ، آپ ججازی ، آ قا آپ آتا وی درباران آپ دا نام ای دنیا اندر آچا وی درباران

آپ مبلغ مومن کامل ، واعظ ، صادق ، سید علی الله مومن کامل ، واعظ ، صادق ، سید علی الله مومن کامل ، واعظ ، صادب وج سردارال آپ مرم ، آپ مبشر ، صاحب وج سردارال

آپ منیب نیں آپ حبیب نیں آپ نیں ناطق عالم خیرانام اے آپ دی ذات ای ونڈے جو دستاراں

ہے دا سوہنا نام شفیع اے نور شفاعت ونڈدا بخشش دا سر چشمہ آپ نیس خوشیاں دین ہزاراں

سوہنے نوں منصور بنا کے شاناں رب ودھائیاں رفعت عظمت آپ نے ونڈ کے پائیاں مختداں مھاراں

ناصر بن کے آپ آئے تے نفط دل سم جوڑے فاصر بن کے آپ آئے گھریاں بائیاں نور دیاں جھلکاراں فلمت وے وج گھریاں بائیاں نور دیاں جھلکاراں

سوہنے نے متصدق بن کے باطل آن مٹایا بیار صفائیاں آکروائیاں شرک دیاں بیاراں

آپ مصدق بن کے آئے سچ نوں عام چہ کیتا وکیا بھاویں آپ نوں تھاں تھاں جھوٹھ دے ترل مناراں

ختم الرسل ' مولائے کل ' آپ دی ذات گرامی خبر بشر تے خبر وراً تے اپنا تن من واراں

آپ حبیب نیب خدا دے ڈیرہ باک مدین ونڈدے بیٹ نیس نور خزیئے جس دیاں نہیں مقداراں

آب صفی نیں نور صفلہ دے چشمے اُتے بیٹے رج رج بیندے جہڑے جاندے روش یاک دیاراں

آپ ولی نیں ایسے جمزے سبھ دی راکھی کردے اینے اک اک اُمتی تائیں رکھدے وج شاراں

سوہنا نام حبیب اے آ قا آپ دا پیارا پیارا جہدیاں لیکاں جھولی پائیاں آپ دے خدمت گارال

نام شکور اے آپ وا سوہنا سیرت وا لشکارا جنھوں سامنے رکھ کے کردی دنیا ہار شنگھارال

خاتم بن کے آپ آئے تے ونڈے حرف ہدایت نور خدا جس جھولی پایا ہویا وج اچیارال

ذات قوی بس پاک نبی دی قول عمل وچ ویکھی ہر اوکر ہر مشکل دے وچ پڑھیاں استغفاراں

سوہنا نام تھی آقا دا کرے حفاظت سونی اپی وچ حفاظت رکھے دور کرے خرکاراں

سوہنے آتا آپ عنی نیں سبھ دے وامن تھر دے آپ دے در توں دولت بائی دنیا دے زرداراں

سوہنا نام مبین آقا دا نقش یقین اگیڑے آکھے ڈور نفس دی تھچو اُڈو بن بن ڈاراں

آپ مبلغ مبلغ من کے آئے ونڈیاں بیار بہاراں آپ نے خوب بلائیاں آکے نوری وُدھ دیاں دھاراں

حق لئی جمنت بن سے آئے آقا دنیا اندر معلیا بیڑا توحیری لے نور دیاں پواراں

آپ دا نان برهان اے سوہنا سے نتارے جہرا نال دلیلال نقش جمائے جھے وچ مداراں

مومن آپ دا نام اے پیارا مثل مثال بنایا جمدیال سارے جگ تے ونڈیال سوہنے رب مہکارال

رب نے بیار دے نال نال سدیا آپ نول مدنی ماہی آپ دی سوئی ذات اے اُجی اوہدے وج شہکارال

آپ منیب نیں سوہنے آقا خوب دلاں نول دھوندے میں وی پیار پنیری بوواں غفلت خول اُتارال میں وی پیار پنیری بوواں غفلت خول اُتارال

کامل سوہنا ناں آقا دا حسن صفاتاں ونڈے روشن چن جرائ چہ کیتے آپ نے لکھ ہزاراں

آپ نیں آخر آپ نیں اوّل آپ نیں رہبر ہادی علی انج منادی آپ دی جیوں علی برکاراں

آپ امین امانت والے اُج معیار نیں رکھدے حسن امانت آپ توں سکھیا دنیا دے سچیاراں

ناں عبداللہ آب وا سوہنا جگگ جگگ کردا ایسے نال تھیں روش ہوئیاں جگ دیاں سیھے باراں

آپ کلیم نیں ایسے جا کے عرش نے گلال کردے آپ بشر دے جامے اندر' اودھر نور انوارال

سوہنا نام مطبع اے آپ دا رب دی شان دا مظہر جنھے یاک حبیب و نے تائیں دتیاں نیں دیداراں

ظاہر سوہنا نام وی پیارا شان وقار ودھاندا دھرتی اے یا عرش بلندی ایہدیاں ای جیکارال

باطن ایبا نام اے پیارا ہر تفییروں اُجا ایبدا ذکر مبارک کریئے ملدیاں باغ بہاراں

آخر پیارا نام نبی دا اجیاں شاناں والا محشر دے وج ایسے نال دے ہونیال ہتھ مہارال

اق ل سوہنا نام نبی وا بعد خدا دے آؤندا دنیا اُتے حشراں توڑی ایہدیاں ای مہکاراں

آپ یتیم اکھوائے نیں پر سبھناں اُتے سایا ویکھیا ساری دنیا نے تے نالے کیل نہاراں

نام تحکیم نبی دا بھارا تحکمت جبروا ونڈے کر نہیں سکدیاں کدے احاطہ ایبدا ایہ ابصارال

آپ کریم 'عظیم ' نبی نبی کرم کماون والے آپ دی مہر محبت نال ای وسن دل دیاں باراں

آپ سرائج منور بن کے اس دنیا نے آئے آئے ایک سرائج منور بن کے اس دنیا لئے آئے آئے آئے آئے آئے آئے ایک داراں آئے داراں سبھناں لالہ زاراں

ذات اے محرم آپ دی سؤنی دور کرے گراہیاں آپ توں بھکھیا عشق دی لئی اے عشق دیاں سالاراں

آپ محلل راحت ونڈن فیض اے آپ وا جاری آپ محلل راحت ونڈن فیض اے آپ وا جاری آپ دے لطف دا صدقہ رہندی دنیا وچ خمارال

آپ مبشر بن کے آئے ونڈیاں عشق سچائیاں آپ دی مہر محبت پائی مجلال ' کلیاں ' خارال

آپ مذکر ' نامع ' مشفق سونی گل سجھاون وجداناں تھیں بخشیاں آپ نے فکراں نے افکارال

سوہنا نام خلیل نبی وا پاک خلیل دی نسلوں وصل ربانی پایا آپ دے سوہنے رشتہ داراں

نام جواد اے آپ دا سوہنا جود سخا دا چشمہ نور سجانی ونڈے سبھ وج اپنے نال معیاراں

عادل آپ دی ذات اے بیاری عدل کماون والی لطف وے کھل ورتاوے سبھ وچ بخشے چین قرارال

پاک رسول ملاحم کردے نرم مزاجاں تائیں جبوے نرم مزاجاں تائیں جبرے آپ دی صحبت بیٹھے بھل گئے سبھ بھراراں

آپ نیں آ قا سیر صاحب سارے وج جہاناں ول شیشے جیکائے آپ نے بہہ کے نور دیاراں

رحمتِ عالمُ أت بول ورسائيں پُھل ايہ سوہنے صل ماللہ کام ایہ سوہنے صل اللہ کروڑاں واراں

آپ دا نال اے عاقب اُچا آخر نے جو آیا اکل دین دی نعمت کیتی واسطے دنیا دارال

آپ مبلغ میں کے آئے ونڈیاں آن بہاراں آپ نے خوب بلائیاں استھے نوری دُدھ دیاں دھاراں

آپ دا ناں کیبین مبارک شان نرالی رکھدا ایہ وے سایا پاک نبی دا اُتے دنیا داراں

آپ مزل آپ مدثر صدق امام نیس آقا آپ مزل آبان کارال آپ دا تقوی زمد عبادت رنگ بهار نگارال

آپ دا پیارا نام اے طاہر سوہنا تے پاکیزہ راحت کیف دوامی دیوے بن کے چھال چھتنارال

آپ دا سوہنا نام اے طیب پاک پوتر کردا منظر ابطے اجلے کردا رکھدا وچ بیدارال

آپ دا سوہنا نام مدر ملی والے آقا آپ دی اُمی شان دیاں نیس ایہدے وج اظہاراں

آپ دا نام متین اے آقا مے توحیری ونڈے نوعیری ونڈے نوعیری ایردارال نام متین ونڈے وائگ مشعل بردارال

مصباح آپ دا نام ہے بیارا جس تھیں دنیا روش دل شیشے اس صاف چہ کیتے لاہیاں دھوڑ غباراں

آب دی سؤنی ذات اے جی مسمعناں دے لئی آقا غفلت تائیں دور نساوے رکھے وچ ہشیاراں

ساڈے لئی انعام نیں آقا آپ دے ناں ایہ سوہنے ایہناں تائیں عشق ہے کریئے کھردیاں فر گلزاراں

آپ دنے سازے نال میں آ قا سوسنے نور وظفے آپ دیے سازے نال میں آ قا سوسنے اور وظفے آپ دے بارے جمرا سوپے ہووے مم اسرارال

آب دے ہتھ تے ہتھ اوہ رکھ کے آکھے ہتھ ایہ میرا اینے کول بلاوے آب نوں بھیج برق اسواراں

آپ اعجاز سرایا آقا آپ دے وانگوں کہوا آپ نوں مولا آپ کھلاوے ' رکھے وچ حصاراں متالید

.....☆......

معجزات

آپ آئے تے جارے باسے کھڑ بئیاں گلزاراں آپ دی رحمت برکت دے نال ہوئیاں نور انوارال

آپ دی نظر سولی باروں دور ہوئے غم سبھ دے آپ دے آیاں میرے آقا روشن ہوئیاں باراں

ورق ورق قرآن دا آقا آپ دی عظمت دسے آپ دی عظمت دسے آپ دیاں تعریفاں کیتیاں وشمن وی سرکاراں

چشمے أبلے ، پھر بولے ، چن ہویا دو ٹوٹے اسم آپ دے آیاں رُک مکیاں سبھ کفر دیاں بلغاراں

آپ نے ہتھ ہلایا تے فر سورج پرت چہ آیا رب نے دتیان ولیے دیاں آپ دے ہتھ مہاراں

وچ پنگھوڑے چن کھڈونا کھیڈن دے لئی ملیا و کچھ کے اوہ وی بھش ہوندا سی آیا دیاں جھلکاراں

کفر دی اگ وج سر دا جنے اپنے پیار تھیں تھارے لطف دا مینہ ورسایا سبھ نے آپ دے نور افکاراں

اس دنیا، نوں ہر اک نعمت آپ دے صدیے کبھی سوہنے نور ہے جھاتی یائی وسیاں نور پھہاراں

آپ دا تھم صحابی نے جد رکھ نوں جا کے دِتا آپ دی خدمت دے وج آیا وانگوں خدمت گاراں

بند مٹھی وچ سنگر لے کے کافر سی جد آیا کلمہ بڑھ کے سنگراں وسیاں آپ دیاں شان وقاراں

ہجر نبی دے اندر رویا سُکا رُکھ حنانہ دور ہوئیاں جد اوہدے کولوں نوری مُصندال مُصارال

سوہنے نوں معراج کرایا رب نے کول بلا کے سوہنے نوں معراج کرایا رب نے کول بلا کے سیر کرائی عرشاں دی تے بخشیاں نور انواراں

کیہ کیہ گلاں کیتیاں ہونیاں رب نے کول بلا کے ایر کیہ گلاں کیتیاں ہونیاں رب نے کول بلا کے ایر بردہ اے اس پردے چوں جھاتی بان بہاراں

معجزیاں تھیں تھریا سارا آپ دا حسن سرایا رب نیں جہدیاں کھا کھا قسماں کیتیاں نیں گفتاراں

سرايامبارك

جان توں پیارا ' نور دا پیکر ' ونڈدا نور انوارال ساڈے سبھ وے ول دا محور لیندا ساڈیاں سارال

جس دی دیدنون بل بلی ترسے آپ دا ہر اک بردہ سوہنا مکھڑا ' پاک معطر' دیوے نت بہاراں

سُنتے بھاگ جگاون والا ' اس اُمت دا والی پیار دا مظهر ' نور مبشر ' سوہنا وچ گلزارال

مُعلَّ رحمت دے ونڈوا جہڑا' سبھ نوں راحت دیندا مُشفق ' دامی ' شافع محشر رکھدا وچ خصاراں

چین دلاں دا بن کے آیا ساڈا ملجا ماوی محسن ، ہادی ، مهر منور ، دیندا شان وقارال

خلق دی خشبو ' نال معطر جس دنیا نول کیتا شان مزمل ' شان مدرژ ' جس دے ہتھ مہاراں

سادًا سبه دا سبا بادی ' مکی ' مدنی ' مابی خاتم بعثت ' اکمل رہبر' أجا وج سرداراں

جس دے ہتھ اے سبھ مختاری ' جس دی صورت پیاری روش مکھڑا ' برتر بہتر ' بخشے ہن دیداراں

حسن سرایا جس دا اعلی ' سومنا اجیال شانال والا نبیان دا سرتاج مبشر ' ونددا جو دستاران

حسن سرایا آپ دا سوبهنا ونڈدا نور پھہاراں حسن سرایا آپ دا سوبهنا دیندا چین قراراں

حسن سرایا آپ وا ککھے کس دی الیی طافت حسن سرایا جھال تکیا ہے گئے سوچ وجارال

ویکھن والیاں و مکھے کے آپ نوں کچھ گویڑ نیں لائے کچھ اُٹھائے نقش سکینے ونڈیاں کچھ مہکاراں

اوہناں دیے ای کہن مطابق میں کچھ موتی چگ کے حسن سرایا آپ دا لکھ کے یاواں شان وقاراں حسن سرایا آپ دا لکھ کے یاواں شان وقاراں

سوہنے رب نے وچ صحائف نقشے کیکے نوری وچ صحائف نوری لئیاں نبیاں تھیں اقراراں

آپ دی ذات صفات دے سورج رب نے روش کیتے آپ دے آن توں پہلال جگ وچ پیال پیار بکارال

پاک محبوب دی شان دے ڈیکے رب نے خوب وجائے سرکاراں سبھ پاسے اعلان چہ ہویا آؤنا چن سرکارال

سوہنا اوہ محبوب اے بیارا جس دا کوئی نہ ثانی رب نے رحمت آکھ کے دتیاں اوہدے ہتھ مہاراں

ازلی نور نے بشری جامہ آپ دی کی نشانی جس دا سوہنا نام ہے جیئے خوشیاں ملن ہزاراں

آپ دے نور دی گل نہیں چھوٹی اوہدیاں و کھریاں شاناں بشری جامے دی گل کر کے اپنے بخت سنواراں

رنگ سفید سی سرخی مائل صاف نے روش سوہنا قد میانہ قامت کھڑدی رکھدی شان وقاراں

نوری مکھڑا پیارا پیارا دل وچ کھبن والا ہے کر اوہنوں و کھے لواں تے اپنی جان میں ہاراں

چن سورج وے کولوں او قا آپ دا روپ سوایا اس دھرتی توں عرشاں توڑی آپ دیاں جھلکاراں

منڈلاں وانے نہ ای سدھے گیسو پیارے پیارے رب جہاں دیاں قسمال کھاوے جہاں نال بہاراں

سر شرداراں ورگا وڈا خوب سی سبھ نوں بھاندا پاک عمامہ رکھیاں جس تے دیندا سی چکاراں

شانیاں دے وچکار سی آپ دے مہر نبوت والی جنہوں ورھ ورھ چمیا آپ دے سبھناں ای دلدارال

منظ آپ دا روش روش لاٹاں دیون والا جیدے نور دے نال ای ہوئیاں ہر پاسے انوارال

بھنواں دراز باریک سی دوویں آپس دے وج ملیاں اکھیاں لئی ایہ تاج نورانی کردا ہار شنگھاراں

صدقے سوہنیاں اکھیاں اُتوں واری دنیا ساری نور حقیقی جہاں اکھیاں تکیا وانگ بیداراں

دند مبارک آپ دے سوہنے سیجے موتیاں ورگے جہاں دیاں سن جگمک کردیاں ہر یاسے جبکارال

کلیاں وانگوں کھڑیا ہاسہ خوب متانت بھریا جس دی بھکھیا منکن ٹریاں سمھے باغ بہاراں

پاک زبانوں نکلیاں گلال آئیاں وچ تحریراں اوہ نیں وحی البی یا فر نور و نور افکارال

باک لعاب دہن سی آپ دا دکھ دا دارو کردا کھارے کھوہ جس مٹھے کیتے کئے روگ بیاراں

آپ نول بخشی پاک ساعت اُچیال شانال والی دهرتی نول بخشی باک ساعت اُچیال شانال والی دهرتی نے اسان سی سیھے آپ دے وج حصارال

ہتھ محبت ونڈن والے دل وچ مھنڈاں کیاندے جھے جھے وی مس ہوئے کھریاں نیس گلزاراں

سوہنیاں سوہنیاں اُنگلال وچوں نہراں آپ چلائیاں ایہناں وچوں نکلیاں بل بل رحمت والیاں دھارال

آپ دے وضو مبارک توں وی جہڑا پانی لتھیا اوہنوں ایخ جسم نے ملیا آپ دے جان نثاراں

سوئی ٹور مبارک آپ دی اُچیاں شاناں والی موشیاں دور مداراں عرش مکانے حد اے جس دی ہوئیاں دور مداراں

آپ دا روپ سرایا سارا معجزیال تھیں بھریا جسریا جس دے تائیں جھاتی ماریئے چمکن دل دیاں تاراں

آپ دا روپ جمال الیک کے رب نے قلم چہ دھریا کن کہہ کے جد فارغ ہوا رُجھ گیا وچ دیداراں

و بدری تانگھ

اسیں آل آپ دی دید دے بھکھے منگے بنت دیداراں آتا ساڈا لکھ کئو ناواں اینے وج دلداراں

دل دی آس ایہ پوری ہووے آقا کرم کماؤ نوری جلوہ نظر نے آوے اپنا سینہ ٹھارال

میں اوہ بیارے کہے اج وی دل وچ سانبھ کے بیشا جد اوہ سوہنیاں کمی مدنی ملیاں سی انوارال

بھاگ مرے ہے جمکن نے فرنوری شہر اوہ نکال جھے ہ قا یاک دی خشبو رچی وچ گلزاراں

مكه پاك

مکہ پاک اے شہر اوہ سوہنا جھے بیار بہارال جھوں دا اے ذرہ ذرہ گفنیا ویچ انوارال جھوں دا اے ذرہ فرہ گفنیا ویچ انوارال

ابراہیم خلیل اللہ دا خاص مقام اے ایتھے نار اچ سٹیا جھال تائیں کھڑ پئیاں گلزارال

اسمعیل ذہیع اللہ دا چلدا نام اے ایتھے جمعاں خوب چلائیاں اینے عشق دیاں پرکارال

" زم زم " والا اس دهرتی تے ملدا زندہ پانی جہوا نت شفاواں ونڑے رکھے وچ حصارال

"صفاتے مروہ" مولا باک دی ایتھے خاص نشانی بی بی باک دے نقش نیس سوہنے جھے نور پھہاراں

ایتھے سوہنا '' کعبۃ اللہ '' '' جرِ اسود '' ایتھے ہوں اسود '' ایتھے جمال تاکیں وکیھ کے چمکن ساڈے ول دیاں تاراں

مولد باک نبی وا ایتھے اُچیاں شاناں والا وچ قرآن دے جس دے بارے کیتیاں رب گفتاراں

پاک حرم ذا اک اک ذرہ پاک بوتر سوہنا "غار حرا" نے " غارِ تور" نیس پاک مقدس غاراں

"جبل نور" اوه بہاڑ وی ایتھے جھے نور سی کھنڈیا وحی الٰہی اتری جھے ہوئیاں نور انواراں

پاک نبی دا خاص اے حجرہ غار حرا وی ایتھے جھے جھے بہت قیام سی کردے پاک نبی سرکاراں

یاک حرم دی شام وی سوئنی صبح سوری وی سندر یاک حرم نوں رج رج نکال دل دیاں اکھیاں ٹھارال

پاک حرم دیاں سوہنیاں شاناں آقا باک دے صدیے پاک حرم وچ حاضر ہوواں سجدے خوب گزاراں

کفر شرک نوں ایس جگہ توں انج نابود اے کیتا ایس جگہ نے ہونہیں سکدیاں کفر دیاں یلغاراں

اٹھے پہر ای جھے تجمی جنتی واواں چلن سومنے پاک دوارے جا کے مہکن دل دیاں باراں

مدينه پاک

اوضے نور زمین زمان دا اوسے نور انوارال اوشے سارا حسن جہان دا سوہنیاں سبرہ زارال

اوضے عرشوں نوری آندے فرشی تانگھاں رکھدے اوتھوں ملدا آب حیاتی وسدیاں دل دیاں باراں

او تنص سبھ وا محرم جانی ، ملدا وصل ربانی او تنص بینیری ول تے جھاتی او تنصے نور پھہاراں

او تنے نور دے ہڑ ہے وگدے کٹ کٹ دیوے جگدے اُس دھرتی نوں رج رج تکاں دل دیاں اکھیاں ٹھاراں

او تقصیماں دے رج ہوندے حاجیاں دے جج ہوندے او تقصیماں دیاں تاراں اوتھوں ملدی پیار دی دولت چمکن دل دیاں تاراں

او تنصے اکھیاں فرش وجھاون نوری بوسے جاون او تنصے جمرا جاوے اُس دیاں ودھدیاں شان وقارال

او تھے رحمت لاندی جھڑیاں روح دیاں چڑیاں تر یال او تھے ول وے سجدے ہوندے بخشیاں ملن ہزاراں

دل وچ تانگھ اے ویکھاں جا کے اوہ اجیاں درباراں منکدیاں جنھوں روپ بہاراں سبھ کھریاں گلزاراں

جھولیاں بھر بھر دیون سبھ نوں خالی کدے نہ موڑن میں وی سنے بھاگ جگاواں میں وی سینہ ٹھاراں

سوہنے ذکر دے جانن اندر میرا دم وم گزرے ذکر محبت آپ وا کریئے کھنڈ جاون مہکاراں

آب جہیا نہ کوئی وی جگ وچ دردی ساڈا آقا اُ اُنج نے سار لئی اے ساڈی کئیاں ای غم خواراں

میں تہاڈی توصیف کیہ لکھاں میں عاجز میں قاصر تہاڈا شان جہاناں کولوں اُجا اے سرکاراں

نال صحابہ کیتیاں آپ نے جہریاں گلال باتاں ساڈے کئی نیس نور ہدایت نہاڈیاں سبھ گفتاراں

جھے جھے سوہنے آقا قدم مبارک رکھے او تھے او تھے ونڈیاں جاون اج وی موہ مہکارال

اپنی جان دے وشمن نول ہے آپ دعاوال دیندے ایہو جیہاں سوجاں لبھن اُچیاں وج دربارال

جھے نور سوریا ہوندا بخشبوواں دا گھیرا اوسے شہر مدیخ اندر جا کے قلب تکھاراں

جھے رحمت دے ہڑ وگدے ہر رنگ دے بھل کھردے آپ دے روضہ پاک تے ایڑاں اپنی عرض گزاراں

طیبہ ، طابہ ، باک مدینہ مٹھا تے من موہنا سوہنے شہر مبارک جاواں بیٹری بار اتاراں

شهر نبی دیال ریبال دسو کون بھلا کر سکدا شهر نبی سبھ اوگن دھوندا رکھدا وج حصارال

روح نول ٹنے ، اکھیاں ٹھارے ، روضہ پاک اُچیارا جنتی باغ بغیجہ ونڈے نشیوواں مہکاراں

گنبد خضرا بھاگ جگافے عشق خزانے ونڈے ونڈے ویوں میار مشاعت سبھ نوں رکھے سر دستاراں

پاک مواجه سوہنا موہنا شان نرالی رکھدا روضہ جنت مھنڈ اکھیاں دی ونڈے پیار بہاراں

عرش توں أجى تھاں اے سؤئی آپ دے روضے والی نور نرالا سبھ توں بالا كردا پُر انواراں

شہر نبی وچ اُٹھدے رہندے رحمت والے ملے شہر نبی اے شاناں والا اُجا وچ دیاراں

شہر نبی وا جہے اپنے ول وچ عشق رجایا اوہرے اُتے رحمت والیاں وسدیاں رہن پھہاراں

اُسطے پر بہاراں اوسطے رنگ خشبوداں ونڈن روح نوں ملدی لذت سونی دل نوں چین قراراں

او تنظے گزرے گھریاں تے بل دل دے چین سہارے او تنظے کرن سلاماں آؤن شکر لکھ ہزاراں

روضهٔ پاک

روضہ پاک نبی دا سوہنا روح نوں دوے نکھاراں روضہ پاک نبی دا سوہنا بخشے چین قراراں

جسم نول وی ابیہ تازہ کردا قلب نوں پاک معطر روضہ پاک نبی دا سوہنا ،خشیاں دوے ہزاراں

ڈالی پاک درودال والی پیش اے ہر کوئی کردا چنگا ڈھیر اے لایا ایتھے جاہت والے ہاراں

بیار شفاعت والیال سندال اوتھوں لبھدیال سبھ نول روضہ پاک نبی دا سوہنا رکھدا وج حصارال

قربت باک نبی دی اوستھ سونی پیاری ملدی روضے باک نبی وے ساہویں چمکن دل دیاں تاراں

نوری رشاں لے کے جاندے سارے ایسے در تول سبھ دے روپ سجائے اس دے سوہنے نقش نگاراں

جہڑا اِس دے مکھڑے تائیں چمدا اکھیاں تائیں روضہ پاک نبی دا اُس نوں دیوے بیار بہاراں

ایسے لئی نے ایس دوارے نوری آنا جاہندے روضہ باک نبی وا و کھے کے ودھدیاں شان وقاراں

روضے پاک نبی دے نال اے سؤئی مسجد نبوی سوہنا باغ اے جنتی سارا ونڈے نت مہکاراں

اس دے وچوں بخشیو پھٹدی نور خزانے لبھدے اسے اسے دیا وچ رکھدی سبھ نوں وکھرے نقش نگاراں اسے دنیا وچ رکھدی سبھ نوں کھرے نقش نگاراں ہے....

بمسجد نبوي

مسجد نبوی ونڈدی بئی اے سبھ وچ بیار بہاراں ایہنوں تکیاں دل وچ کھردیاں آپے ای گلزاراں

دل دیاں اکھیان کھول کے عوبکھو ایبدے منظر سوہنے نور و نور اے کیتا سبھ نوں ایبدے نور مناراں

این سیدے آپ گزارے سوہنے باک نبی نے ایہدی خشبو جنت ورگی دل موہون مہکاراں

روضہ پاک نبی دا ایہدی سؤنی شان ودھاوے پیار دا امرت ونڈ دیاں پئیاں ایہدے نور دیاں دھاراں

پاک مدینہ آقا دا اے پوری مسجد نبوی ایہدی جاہت نور عقیدت دیوے نور نکھاراں

طیبہ دی گل حیر بئی اکھیاں انھراں دے نال بھیاں میں میں اکھیاں میں تک سنواراں میں کتا ہے۔ مسجد نبوی ول میں تک کے اپنے بخت سنواراں

مسجد نبوی اندر باہر راحت ونڈی جاوے مان ودھائے شان وی بخشے لیندی سبھ دیاں سارال

ایتھے جہڑے بردے آندے تانگھاں سدھراں لے کے سوینے آتا اوہناں تائیں کردے دان ہزاراں

. گنبدخصرا

گنبد خضرا سوہنا سوہنے رکھدا نقش نگاراں گنبد خضرا سوہنا باوے دل وچ مختداں مھاراں

کیف تے مستی نال اے بھروا دل تے اکھیاں تائیں گنبد خضرا سوہنا مارے حسن دیاں لشکاراں

حسن جمال نبع سکیے اس دا نور دی بارش ہووے گنبد خضرا سوہنا ونڈے سبھ وچ نور انوارال

ایہدے کسن وے جلوے نال ای ساؤے ول نیس بدھے گنبد خضرا سوہنا ویکھاں اپنے کیکھ سنواراں

ایہدے حسن نے حجاتی پاون عرشوں آن ملائک گنبد خضرا سوہنا سبھ نوں دیوے شان وقاراں

دل نوں پیار تسلی دیوے ' اکھ نوں پیار دا سرمہ گنبد خضرا سوہنا سانوں بخشے نور پھہاراں

ابیخ لطف دا سایا ایهنے سبھناں تھیں پھیلایا گنبد خطرا سوہنا رکھے ابیخ وچ حصاراں

سوہنے سوہنے سارے ڈیٹھے میں فاران دے جلوے گنبد خضرا سوہنا مجمی بخشے چین قراراں

.....☆......

فاران دیےجلویے

آپ دی رحمت شان و کھائی وسیاں دل دیاں باراں وچ فاران دے ہر پاہے ای ہوئیاں نور انواراں

آپ دے نور نے بطحاً دے سبھ ذرے نور بنائے آپ دے سبھ ذرے نور بنائے آپ دے سبھ درے کراراں آپ دے آیاں اتریاں سبھناں بھاگاں وچ گزاراں

آپ دی سوئی ذات و کھائے سوہنے نور دے جلوے آپ دے نور شفاعت کیتیاں جگمگ دل دیاں غاراں

آپ نے شرک جہالت تائیں ہتھیں مار مکایا شر نوں دور نسایا اوہدیاں روکیاں سبھ یلغارال

ے توحیری ورتائی سبھ حق دے طالباں تائیں ہے۔ ہواں معاراں معارات

حق دا علم بلند چہ کیتا چڑھ فاران دی چوٹی کھی کھی دیاں دیواراں کھیر نہ سکیاں آپ دے سامنے جھوٹھ دیاں دیواراں

آ بے تے لکھاں وار درود نے لکھاں وار سلام اے سے آ بے دیاں تاراں آ ہے دیاں تاراں اور دیاں تاراں اور دیاں تاراں ا

عمرگذارال

لکھدا رہاں میں نعت مقالے انجے عمر گزاراں تکدا رہاں اُس نور دے ہالے انجے عمر گزاراں

میرے پیار وا مرکز محور گنبد خضریٰ پیارا گھمدا راں میں آل دوالے النج عمر گزاراں

جنہاں دیاں جنت توں وی وڈھ کے اُچیاں شاناں ویکھاں میں اوہ شہر نرالے ایجے عمر گزاراں

نہاؤے ناں دی تسی کر دیاں میرا جیون کنگھے اک اک ساہ انج کراں حوالے اینج عمر گزاراں

آپ نے آکے جبرا سورج آقا روش کیا اُس دے ویکھاں ہور اُجالے انجے عمر گزاراں

مینوں دیوہ میرے آتا اپنی دید دا شربت مجر بھر بیواں بیار بیالے انجے عمر گزاراں

آپ دی مدحت والیان نهران اینج چلدیان جاون شعر مین لکھان چمکن والے اینج عمر گزاران

میرے آتا بیار بہاراں وج میں رہنا جاہواں نور گر دے ملن نوالے اینج عمر گزاراں

.....☆......

بخشوبيار بہاراں

مینوں اپنے کول بلاؤ بخشو پیار بہاراں خاص کرم دی حجات اک پاؤ رکھو وچ حصاراں

ترس گیا وال ویکھن نول میں آقا پاک مدینہ اکھیال دی ہن بیاس بجھاؤ باؤ نور پھہاراں

نہاڈے ذکر وے جانن اندر میرا دم دم گزرے دل میرے نوں انج رشناؤ کر دیو روش باراں

امیدال دے دیوے بال کے میں راہواں وج بیفا میرے سارے روگ مٹاؤ یا کے کچھ جھلکاراں

جہری تھاں نے قدم مبارک سوہنے آپ نے رکھے مینوں اُس دی دید کراؤ رکھو وچ گلزاراں

سروی بلدی میرے ول دی اس دھرتی وے اُتے رحمت وا ہن مینہ ورساؤ میں وی سینہ ٹھاراں

اس دنیا دی دھپ دے نال میں اپنے آپ نوں لوہیا میرے ستے بخت جگاؤ کرم کرو سرکارال

اپنیاں دسیاں راہواں اُتے مینوں یا کے آقا میری ہر اک تھوڑ مکاؤ بیٹری یار اُتارال

لوکی آہندے تیرا جذبہ اجے وی کیا لگدا اس جذبے نوں امر بناؤ رکھو وچ دلدارال

سوبهناسفنه

و کی لیا اے سوہنا سفنہ اکھیاں نے سرکارال کی اس کارال کی مرکارال کی اس میں انہا ہے انہا ہے انہاں نے سرکارال کی اس کارال کی انہاں نے سرکارال کی مرکارال کی مرکار کی مرکارل کی مرکارل

ساوا گنبر وچ تصور سجیا اے ہر ویلے بل بل ایہو تکیا نقشہ اکھیاں نے سرکارال

رُت خزال دی مونہ پر تا کے لنگھدی جاوے دوروں و کیے لیا اے کھڑیا چنبہ اکھیاں نے سرکاراں

پیار دا ہڑ وی توڑ کے بے آیا باہر ہن تے خورے کد دا ڈکیا رستہ اکھیاں نے سرکاراں

طیبہ والی نور فضا وج جا کے چین اے ملنا و بکھنا اے بن سوہنا جلوہ اکھیاں نے سرکارال

گونگے جذبے جدوں سلامی دین کے روضے اُتے رو رو کے فرکرنا سجدہ اکھیاں نے سرکارال

سوہنے منظر طیبہ دیے سبھ ویکھنے نیں بن ایہنال کرنا رو کے مختدا سینہ اکھیاں نے سرکارال

ربیع الاوّل باک مہینے دینی پیار سلامی روشن کرنا خواب در بچہ اکھیاں نے سرکارال

.....☆......

ر نيج الاول

رئیج الاوّل پاک مہینہ ونڈے پیار بہاراں سر منصے نے جایا ایہوں آتا دے دلداراں

ایہدے آیاں بخشبو دعے سامان اکھنے ہوون سیرت ' نعت 'دے میلے لگن گلیاں وچ بازاراں

بیار دیال سوغاتال نال ایہ سبھ دے دامن مجردا خلق دی بخشبو انج ورتاوے المحدیاں نیں مہکاراں

رحمت والیال واوال چلن دکھ نے درو مٹاون رل مل سیھے بخشیاں بوون کھڑدیاں نیں گلزاراں

روشنیاں دے کھل ورتاندے بدل بیار دے جھاندے سوہنا سونی رحمت گھل کے ونڈے نور پھہاراں

ول تے روح نیں کھی دے پاروں مستی دے وج آؤندے ایہناں تائیں ملدیاں رہندیاں ہر دم چین قراراں

نال نبی جو جاہت رکھدی ہر اک جان اے راضی جشن میلاد مناندے جہوے بخشیاں بان ہزاراں

سوہنیاں نوری گھڑیاں دے ای صدقے سوہنے آقا جہریاں منگاں نیک دعاواں یاون شان وقاراں

ياك نبي سركارال

عشق نبی دی دولت چاهوال پاک نبی سرکارال هر دم نور مدایت چاهوال پاک نبی سرکارال

دل دیاں اکھاں کھول کے رکھاں ایس لئی ہر ویلے آپ دی پاک زیارت جاہواں پاک نبی سرکاراں

طیبہ دے اوہ رنگ سجیلے اکھیاں دے وج پھردے کے گئردے کاراں میں اوہ جنت جاہواں باک نبی سرکاراں کیا کہا

نهادی جابت ' بیار محبت سوی قربت خاطر کچھ گھڑیاں دی مہلت جاہواں باک نبی سرکاراں

صل الله دا کرال وظیفه جد تک موت نهیس آندی ایس عمل لئی فرصت جاہواں باک نبی سرکاراں

خاک بناں میں آپ دے در دی آ قاً مدنی ماہی ا مل جاوے ایہ عزت جاہواں باک نبی سرکاراں

وچ بدر جو ونڈی آپ نے اپنے وچ اصحابہ امت لئی اوہ نفرت جاہواں پاک نبی سرکاراں

آپ ملے تے ملیا رب توں سوہنا نور خزانہ آپ توں آپ دی رحمت جاہواں باک نبی سرکاراں آپ توں آپ مرکاراں

وعاوال.

سبھ نوں پہلاں ہار سلام دے کھل درودی واراں فر میں پیارے آتا اگے رو رو عرض گزاراں

مملی والیا شاہا ، مینوں کر کملی دے اولے وانگ بلاواں ظالم وشمن کھوندے چین قراراں

ترلے، ہاڑے جھولی یا کے آیا یاک دوارے میرے اکھراں نوں رشنا دے روواں زار نزاراں

اُمت دا جو حال اے ہویا اوہ نیں لکیا تہاتھوں گمراہی دے ولے ٹریاں ایہدیاں فکر افکاراں استمدادی طاقت ایہوں اپنے جال ای کھایا ایسے لئی تے ایہدے اُتے پیاں نیں پھٹکاراں

اندروں وی بے حال اے کیتا استحصالی ٹولے اپنا آپ جدوں وی تکیے آندیاں شرماں عارال

ساؤے اینے وشمن بن کے سانوں ای ہے مارن رہبر بودے ظلم کماندے بہہ کے وچ کچھاراں

اسیں زوالاں اندر ڈگے آپ دا اُسوہ بھل کے درد سمندروں کڑھ کے سانوں لے کئو وچ حصاراں

بے عملی بے شرمی والی دلدل وچ آل کھیے سوینے آتا بخشو سانوں عزت دیاں دستاراں

اپنی پیاری نعت دے صدقے بخشو اوگن ساؤے حجات کرم دی یا کے آتا کر دیو نیک اطواراں حجات کرم دی یا کے آتا کر دیو نیک اطواراں

امن دی بھکھیا منگدے میرے رَت بھنے اپیہ اکھر ایہناں اُتے رحمت تہاڈی یاوے نور پھہاراں

بے ہمنے کے آہے سانوں ناانفاقی کینا روگ گوا دیو ساڈے دل دے پایئے ہن چھٹکاراں

چیلے اج شیطان دے بن گئے یورپ نے امریکہ ایہناں تائیں ہوون آقاً ہر میدانے ہاراں

پاکستان دے اندر آقا کھر جائے وا ہمن الیم ہر پاسے ای جلن ایتھے عدل دیاں پرکاراں

ایہ قرآن اعجاز نہاڈا ساڈے کول اے جہڑا عامل سانوں کر دیوو ایہدا بخشو نور انوارال

ساڈا سربند جڑ جاوے ہے نور قرآنی تائیں فیر کفر دے نیھریاں اندر کر دیئے جیکاراں

آقا سوہنے آپ نے میرا نجرم سدا ای رکھیا ایسے لئی میں بنال سوالی سخشش دے دربارال

.....☆......☆

ى خاكه)	(تعارف
---------	--------

(تعارفی خاخه)				
ا ہے(پنجابی)	محداساعيل تعليمايم	ولديت	نام محمدا قبال تجمی	
ر چک۔ پتوکی	جائے پیدائشم	نۇرى1953ء	تارىخ پىدائش4-ج	
بيًا88- بي سينلا ئث ٹاؤن گوجرانوالەفون:3251603-055				
ڈ ائر کیٹرفروغِ ادبِ ا کا دمی ₋ یا کستان				
صحافتی خدمات چیف ایڈیٹرمجلّه 'مفیض'''' دلچیپ ''' جام صحت'				
ایڈیٹرساحل انٹریشنل ڈنمارک				
ينجابي تصانيف				
, 1985	سيريت حضو روايسية وي	,1983	عمروں وڈ ہے دُ کھ	
£1987	دهرتی میرامان	£1985	ٹمٹم ٹم تار ہے	
<i>,</i> 1988	سيح موتى	£1988	کھڑو ہے پھل	
<i>,</i> 1989	ارتيبين ميرا بإكستان	· +1989	تن وسی و چ در د بلا وال	
£1993	شكراني	£ 1989	سك دى ۋالى	
<i>,</i> 1995	محاوراتى غزلال	<i>,</i> 1992	مہکاں ونڈ د ہے بول	
<i>+</i> 1998	سے دا بھار	۶1997	ا پناا پنا فرض نبھا ہے	
£2007	نوري رشال	£2001	حمر جراغ ولال داحيانن	
اردو تصانیف				
£1984	ہم کلیاں ہم تار ہے	£1984	قدم قدم آباد	
£1984	سار ہے دیے جلا دو	. +1984	فتتلى بجيه تيھول	
£1987	يھول اور بارود	<i>-</i> 1987	سوچ کے زاویے	
<i>•</i> 1990	نعتيه ہائيکو	<i>,</i> 1988	آ پیکلینه کی باتیں آ پیکلینیه کی باتیں	
<i>,</i> 1991	آ زادی کاسفر	, 1991	بحوجرانواله كےاہل قلم	
<i>,</i> 1998	شوكت واسطى فن وشخصيت	, 1994	یا کستانی آ زادغزل	
<i>-</i> 2001	د ل نہیں مانتا	£ 1999	اجازت	
£2003	خيرات مدحت	£2003	میری آ واز	
<i>,</i> 2005	نغمه تحمير	£2003	Angels of Thought	
.				

Marfat.com

£2006

£2006

